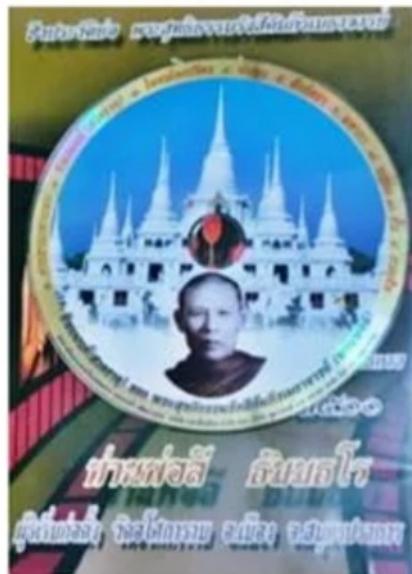

ບທລວດມນຕໍ

ພຣັມຄຳແປລບາງສ່ວນຈາກເຖິງເສີຍ

ເຈົ້າຍໜີທີ່ພົມນຕໍ ຂອງ ທ່ານພ່ອລື ຮົມມະໄຮ ວັດວິຄິກາຮາມ

(ເສີຍສຸດນີ້ຈຶດທຳໄດ້ຍຄະະຕີ່ຫຍົງທ່ານພ່ອລື)

ທີ່ພົມນຕໍ, ໄພຂະກົມບັດ, ອາຍປັດບັດ, ໄອສະບັດ

ຄໍາສຳວັດພະຄາດມາກຽນໄກ, ຄໍາສຳວັດຮົມມະຈັກ ແລະ ສັກພົມບັດຄາດາ

เจตนาการมณฑ์ผู้จัดทำ

ผู้ด้วยความรู้ที่จะเผยแพร่เรื่องราวเหล่านี้ ให้กับผู้ที่มีความสนใจในการสานติภาพ เพื่อยังให้เกิดประโยชน์ต่อ
ตนเอง และผู้อื่น ทำให้ผู้ที่เพิ่งเข้าสู่มนต์เหล่านี้อยู่เป็นนิจ มีสุขภาพแข็งแรงยิ่งขึ้น มีสุขภาวะทางจิตใจที่ดี อีกทั้งยังเป็นศิริ
มงคลแก่ผู้คน

บทสวดมนต์ทั้งหมดที่ถอดความไว้จากเทปนั้น มีบางส่วนที่ขาดหายไปซึ่งผู้จัดทำได้ทำการปรับปูนร้อยແลัวประกอบไปด้วย

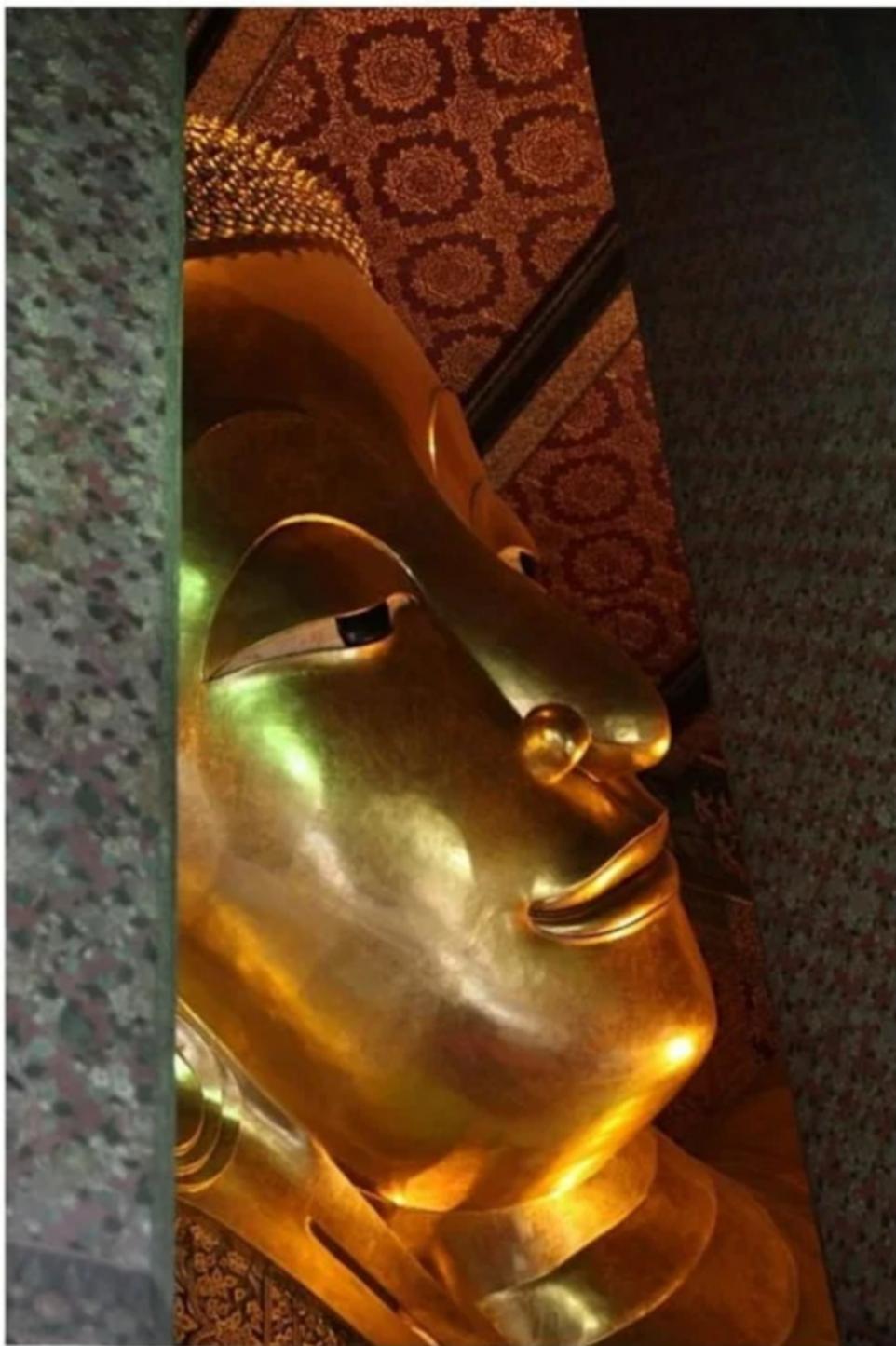
1. ทิพย์มนต์ (สวัสดรัตน์)
 2. พิชณงค์บริตร
 3. อภัยบริตร (พระคากาญจน์ทุน นิมิตตัง)
 4. โถสกุลบริตร (พระคากันเงินก้าวไฟเขียว)
 5. คำสาดพระคากามหากรุณโนโภ
 6. คำสาดธัมมวงศ์
 7. สีพพมังคลลดา

ทั้งนี้ผู้จัดทำข้อให้สูญเสียศึกษาให้บันทึกความต้องการของมีวิชาณูญานผู้จัดทำได้พยายามสอนท่านมา
จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายเพื่อให้มีความถูกต้องที่สุด หากมีข้อผิดพลาดประการใดบันทึกด้านหลัง ทางผู้จัดทำ
ต้องขออภัยในพหุรัตนศรัย และผู้สนใจศึกษาทุกท่านมา ณ ที่นี่ด้วย และขอความกรุณาให้ผู้อ่านช่วยแจ้ง
ข้อผิดพลาดผ่านทาง szaqwedc@gmail.com เพื่อจะได้นำไปปรับปรุงเปลี่ยนแปลงในครั้งต่อไปด้วย หากท่าน
ได้ต้องการนำไปเผยแพร่ให้นำไปเผยแพร่ได้ทันที อีกทั้งต้องขอสงวนสิทธิ์ไม่ขอสงวน
สิทธิ์ใดๆได้ทั้งสิ้น แต่ถ้าผิดก็ขอสงวนสิทธิ์ไว้ระหว่างครัว

เมื่อได้ไปแล้วก็นั่นគัดให้เป็นนิจอันจะก่อให้เกิดอาณิสังค์นานับประการกับตัวผู้สาวด อีกทั้งยังเป็นทางหนึ่งที่ช่วยปัญหาหลาย ๆ ปัญหาของสังคมบูรณาบันด้วย ไม่นานกับทุกท่านครับ

9447

សមាគ្លែងប្រចាំឆ្នាំ

สารบัญ

เรื่อง

หน้า

พระคัตตาทิพย์มนต์	1
วาโย	3
เตโช	6
ชาโน	8
ปฐวี	11
อากาศ	14
วิญญาณ	16
พระคัตตาโพธมังคปฏิตร	19
พระคัตตาอะภายะปฏิตร	22
พระคัตตาอิสตะปฏิตร	23
พระคัตตามหากรุณีโก	26
คำสาดซึมนะจักร	28
สัพมังคลคัตตา	33
ความเป็นมาของบทสาดทิพย์มนต์	35
เมื่อข้าพเจ้าสาดทิพย์มนต์ถวายครูอาจารย์	37
พญานาคริมฝั่งโขง Mao Nü ในทนาบุญ	39
การสาดทิพย์มนต์	42
ในกรณีสาดให้คนป่วย	43
ในกรณีสาดสืบชะตาต่ออายุ	44
มหาอาณิสงส์ของบทสาดต่างๆ	46

บทเกร็งนำ

กอตความจากเก็บบันทึกเสียง ของคุณคัยย์ท่านพ่อคี

ต่อไปนี้จะได้เจริญพิพย์มนต์ของพระสุทธิธรรมรังสีคัมภีรเมธาจารย์ (ท่านพ่อคี ธรรมมุนโธ) ก่อนที่จะสาดจะขอกล่าวถึงความเป็นมาที่ท่านพ่อคีท่านได้ประภาไว้ พิพย์มนต์นี้จะเป็นเครื่องจุ่นให้ผู้ปฏิบัติได้บรรลุถึงความบริสุทธิ์ และให้ผลดีแก่ผู้ท่องป่า เพราะเป็นเรื่องในตัวของตัวเอง

ธรรมดaconที่เกิดมาย่อ�述ยาศัยราตรุหั้งหก ราตรุเหล่านั้นสะสมขึ้นด้วยการกระทำของตนเอง ดีบ้างชั่วบ้าง เมื่อเป็นเช่นนี้ ราตรุเหล่านั้นย่อลงให้แก่ผู้อาศัยอยู่เปรียบเสมือนกับเด็ก มันเป็นสิ่งที่ค่อยรบกวนใจอยู่เสมอ จะนั่นการสาดมนต์ก็เท่ากับว่า เราเลี้ยงเด็กบำรุงเด็กให้ได้รับความสมบูรณ์ เมื่อเด็กได้รับความสมบูรณ์เข่นนั้นแล้ว ผู้ใหญ่ย่ออมได้รับความสะอาดสวยงาม ดังนั้นถ้าใครเสกบ่นก็เท่ากับว่า เราเลี้ยงเด็กแล้วด้วยอาหาร เรายกปลอมเด็กแล้วด้วยเพลงอันไฟเรา คือ พุทธคุณ อำนาจพุทธคุณนี้อาจจะทำให้ราตรุของตนให้บริสุทธิ์ขึ้น เป็นราตรุกายสิทธิ์ เหมือนแร่ราตรุที่มีอยู่บนโลก ย่อມแล่น หรือดึงดูดถึงกันได้ทุกวินาที หรือเปรียบเสมือนสายไฟฟ้า ส่วนมนต์คถาที่สาดเปรียบเหมือนกระแสไฟ เมื่อมุ่งไปพิศโดยย่ออมถึงที่นั้นๆ อาจจะทำให้dinฟ้าอากาศเป็นมงคล เพราะมนต์บทนี้เป็นมนต์กบิลฤทธิ์ปันอยู่ด้วย ตามเรื่องที่เล่าไว้ดังนี้

ในอดีตกาลมีถ้าเชื่อนหนึ่งไปเจริญทิพย์มนต์อยู่ในป่าสัก ณ ประเทศอินเดีย
ตามตำนานเล่าว่าในป่านั้นเป็นมหาสงค์ เช่น ต้นไม้ทั้งหลาดสับเปลี่ยนกันเกิด
ดอกออกผลเปลี่ยนสลับกันอยู่ทุกฤดูกาล มีน้ำใสสะอาด สัตว์ตัวไหนเจ็บป่วยวิ่ง
ผ่านเข้าไปได้กินน้ำในที่นั้น อาการป่วยนั้นจะสูญสิ้นไป ใบหญ้าและเถาవัลย์สด
ชื่นอยู่เป็นนิจ สัตว์ที่ดุร้ายและโหดร้ายเบียดเบี้ยนกัน เมื่อเข้าไปผ่านในสถานที่
นั้น ก็ร้าวกับว่าเป็นเพื่อนเป็นมิตรกันเอง สัตว์ทั้งหลาดก็อาศัยป่านั้นอยู่โดยความ
รื่นเริง กลิ่นโสร蔻 ชากระดิ่ง ชากระซิบ ชากระซิบกระซิบ ที่ดายในที่นั้นไม่ปรากฏ ถ้าหากว่าความดาย
จะมาถึงตนก็ต้องดืนวนนี้ไปดายที่อื่น

ในที่นี้ พากษาวงศากยະสกุลวงศ์ของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ได้ไปตั้งเมือง
หลงอยู่ ณ ที่นั้น เรียกว่า กุงบิลพัสดุ ซึ่งยังเป็นบ้านเมืองมาจนทุกวันนี้ นี้เกิด
จากความศักดิ์สิทธิ์ซึ่งกุงบิลถ้าเชื่อได้ไปเจริญพุทธมนต์อยู่ในที่นั้น

วิธีเจริญของถ้าเชื่อนั้น วาระแรกเข้าได้หันหน้าไปทางทิศตะวันออก ได้
เจริญมนต์บนนี้อยู่ตลอดเจ็ดวัน วาระที่สองเข้าหันหน้าไปทางทิศใต้ วาระที่สาม
เข้าหันหน้าไปทางทิศใต้ วาระที่สี่เข้าได้หันหน้าไปทางทิศตะวันตก วาระที่ห้าเข้า
ได้หันหน้าลงไปได้พื้นปฐพี วาระที่หกเข้าได้ยกมือแหงนหน้าขึ้นไปในอากาศทำ
จิตให้สะอาดเอกสาร้มีของดวงดาวเป็นนิมิตร วาระที่เจ็ดเข้าได้เจริญอานาปา
ปล่อยลมของเด้าเองออกทุกทิศ โดยอำนาจแห่งกำลังจิตที่ประกอบด้วยพรหม
วิหารทั้งสี่ ที่เรียกว่า ทิพย์มนต์ ดังนี้

เล่ามาນี้ตามเรื่องของชาวอินเดียเล่าให้ฟัง ต่อจากกันนั้นก็ให้นิ กถิงพระสัมมาสัมพุทธเจ้าที่บาริสุทธิ์ด้วยคุณธรรมอันเลิศ จนพระองค์สามารถจะเสกธาตุของพระองค์เองให้บาริสุทธิ์ยิ่งกว่าธาตุใดได้ทั้งหมดในโลก เช่น พระบรมธาตุอันเป็นธาตุกายสิทธิ์มีปراภาก្សอยู่ในผู้เคารพนับถือ ได้ทราบว่าเศียรจามานีบ้าง เศียรหนึ่งบ้าง ซึ่งเป็นสิ่งที่แปลกละลายลด้อยมาก สิ่งเหล่านี้ก็สำเร็จมาจากการดูงจิตอันบาริสุทธิ์นั้นเอง เมื่อจิตบาริสุทธิ์แล้วธาตุทั้งหลักพลดอยบาริสุทธิ์ไปด้วย เมื่อธาตุเหล่านี้เนื่องอยู่ในโลกก็อาจทำโลกให้ได้รับความชุ่มเย็นไปด้วยก็ได้ เพราะธาตุทั้งหมดย่อมเนื่องถึงกัน

ถ้าพวงเราพุทธบริษัทตั้งใจประพฤติปฏิบัติเช่นนั้น เชื่อแน่ว่าต้องได้รับผลดีตามจำนวนของปริมาณ ถ้าหากว่าจิตมิได้ฝึกหัดในทางนี้ มัวเม่าแต่สะสมความชัว่ใส่ตนแล้ว จิตก็ต้องเดือดร้อน อำนวยแห่งความร้อนของดวงจิตก็จะทำให้ธาตุในตัวทุกส่วนร้อนเป็นไฟไปด้วย ไฟเหล่านั้นก็จะต้องระบาดไปในที่ต่างๆทั่วโลก ความร้อนอันนี้เมื่อมีปริมาณมากขึ้นก็จะจับกลุ่มกันขึ้นเป็นเครื่องสนับสนุนช่วยแรงอาทิตย์ให้แรงกล้า แล้วก็ตามอากาศธาตุ ดิน น้ำ ไฟ ลมให้วิบัติเปลี่ยนแปลงไปโดยอาการต่างๆ เช่น ถูกทั้งสามก็จะไม่คงที่ เมื่อเป็นเช่นนี้มุขย์ที่อาศัยอยู่ก็จะต้องวิบัติ หรือเดือดร้อนไปตามกัน ขึ้นที่สุดของความชัว่ก็จะทำให้โลกที่เรารอาศัยอยู่นี้แตกสลายไป ที่สำคัญกว่า ไฟประลัยกัลป์ ใหม่โลก

คนเราไม่ได้นิยมคิดจึงเหมาให้ธรรมชาติเป็นเงองเสียโดยมาก เมื่อเป็นเช่นนี้ก็ไม่ใช่นักเหตุผล เพราะสิ่งทั้งหลายต้องมีเหตุจึงมีผล โลกที่ปรากฏอยู่ย่อมสำเร็จมาจากการดึงจิตเป็นตัวเหตุ จิตดี โลกต้องดี จิตชั่วโลกต้องชั่ว จะนั้นต่อไปนี้จะได้เริ่มต้นเจริญพิพิมพ์ ณ บัดนี้

พระคติพย์มนต์

นะโม ตัสสะ ภะคะวะໂຕ อะระහะໂຕ สัมมา สัมพุทธัssé,

นะโม ตัสสะ ภะคะวะໂຕ อะระහะໂຕ สัมมา สัมพุทธัssé,

นะโม ตัสสะ ภะคะวะໂຕ อะระහะໂຕ สัมมา สัมพุทธัssé,

ขอนอนน้อมแด่พระผู้มีพระภาคเจ้า พระองค์นั้น

ซึ่งเป็นผู้ไกจากิกิเลส เป็นผู้ตรัสรู้ด้วยพระองค์เอง โดยชอบ

พุทธัง อายุวัทฒนัง ชีวิตัง yawānippannang สาระณัง คัจฉามิ,

ข้าพเจ้าขอถึงพระพุทธเจ้า ผู้เป็น(อุดมมงคล)แห่งชีวิต

ผู้ให้เจริญแห่งคุณคืออายุจนกระทั่งพระนิพพาน ว่าเป็นสรณะที่พึงที่ระลึก

อัมมัง อายุวัทฒนัง ชีวิตัง yawānippannang สาระณัง คัจฉามิ,

ข้าพเจ้าขอถึงพระธรรม ผู้เป็น(อุดมมงคล)แห่งชีวิต

ผู้ให้เจริญแห่งคุณคืออายุจนกระทั่งพระนิพพาน ว่าเป็นสรณะที่พึงที่ระลึก

สังฆัง อายุวัทฒนัง ชีวิตัง yawānippannang สาระณัง คัจฉามิ,

ข้าพเจ้าขอถึงพระสงฆ์ ผู้เป็น(อุดมมงคล)แห่งชีวิต

ผู้ให้เจริญแห่งคุณคืออายุจนกระทั่งพระนิพพาน ว่าเป็นสรณะที่พึงที่ระลึก

ทุติยัมปี พุทธัง อายุวัทฒนัง ชีวิตัง yawāṇiphaṇaṅg สาระณัง คัจฉามิ,

ข้าพเจ้าขอถึงพระพุทธเจ้า ผู้เป็น(อุดมมงคล)แห่งชีวิต

ผู้ให้เจริญแห่งคุณคืออายุจนกระทั้งพระนิพพาน

ว่าเป็นสรณะที่พึงที่ระลึก แม้ครั้งที่สอง

ทุติยัมปี ธรรมัง อายุวัทฒนัง ชีวิตัง yawāṇiphaṇaṅg สาระณัง คัจฉามิ,

ข้าพเจ้าขอถึงพระธรรม ผู้เป็น(อุดมมงคล)แห่งชีวิต

ผู้ให้เจริญแห่งคุณคืออายุจนกระทั้งพระนิพพาน

ว่าเป็นสรณะที่พึงที่ระลึก แม้ครั้งที่สอง

ทุติยัมปี สังฆัง อายุวัทฒนัง ชีวิตัง yawāṇiphaṇaṅg สาระณัง คัจฉามิ,

ข้าพเจ้าขอถึงพระสงฆ์ ผู้เป็น(อุดมมงคล)แห่งชีวิต

ผู้ให้เจริญแห่งคุณคืออายุจนกระทั้งพระนิพพาน

ว่าเป็นสรณะที่พึงที่ระลึก แม้ครั้งที่สอง

ตะติยัมปี พุทธัง อายุวัทฒนัง ชีวิตัง yawāṇiphaṇaṅg สาระณัง คัจฉามิ,

ข้าพเจ้า ขอถึงพระพุทธเจ้า ผู้เป็น (อุดมมงคล) แห่งชีวิต

ผู้ให้เจริญแห่งคุณคืออายุจนกระทั้งพระนิพพาน

ว่าเป็นสรณะที่พึงที่ระลึก แม้ครั้งที่สาม

ตะติย়ম্পি চামঁচ আযুৰ্বাত্মনং চীতং যাবনিপপানং সৱেন্দং কঁজামি,

শাপেজা খোদ্দে প্ৰেস্তুত পুৰী (অুদমঙ্গল) হেঁচীত

পুৰীহৈজৰিষ্য হেঁকুণ কীো আযুজন গৰে হেঁ প্ৰেনিপপান

বাৰে প্ৰেনি শ্ৰণে হেঁ প্ৰে হৈলীক মেকৰঁ হেঁ সাম

তত্তিয়ম্পি সংচাং আযুৰ্বাত্মনং চীতং যাবনিপপানং সৱেন্দং কঁজামি,

শাপেজা খোদ্দে প্ৰেস্তুত পুৰী (অুদমঙ্গল) হেঁচীত

পুৰীহৈজৰিষ্য হেঁকুণ কীো আযুজন গৰে হেঁ প্ৰেনিপপান

বাৰে প্ৰেনি শ্ৰণে হেঁ প্ৰে হৈলীক মেকৰঁ হেঁ সাম

ৰায়ৈ জৈ পুথৰেকুণং ঘৰেহং পুথিৰ বিদিপো গৰেকৰা নৰমামিহং,

ঘৰেহং সামা সামপুথিৰ,

বিচৰাজৰেন্দনে সামপুনি শুকেটি লোকেবিগু,

ঘৰনুততেৰি পুৰি সহ মৰে সাৰেটি,

সত্তা তেওমানুস্থানং পুথিৰ গৰেকৰাতি।

(হৈলীক দ্বিপুথৰেজা পুৰি শুভি- ও হাঙ সামা সামপুথিৰ প্ৰেবিশুভি কুণ)

ໄວໄຍ ຈະ ອົມເມຕັງ ອະຮະໜັງ ພຸທໂໂ ອິຕີປີໂສ ກະຄະວາ ນະມາມີ້ງ,
 ສະວາກຂາໂຕ ກະຄະວະຕາ ອົມໃນ,
 ສັນທິງຽງໂກ ອະກາລິໂກ ເອນິປໍສສີໂກ,
 ໂອປະນະຍີໂກ ປັຈຈັດຕັງ ເວທິຕັພໂພ ວິໝູໝູທິ່ງ

(ໃຫ້ຮັບລຶກດຶງພຣະສາຣີບຸດຮັຜູມປ່າຍຸງາ-ວິຊາຈາກນັ້ນສັນປັນໃນ ພຣະປ່າຍຸງາຄຸນ)

ໄວໄຍ ຈະ ສັງໝານັ້ນ ອະຮະໜັງ ພຸທໂໂ ອິຕີປີໂສ ກະຄະວາ ນະມາມີ້ງ,
 ສຸປະກິປັນໃນ ກະຄະວະໂຕ ສາວະກະສັງໃນ,
 ອຸ່ນປະກິປັນໃນ ກະຄະວະໂຕ ສາວະກະສັງໃນ,
 ຄູ້ຢາຍະປະກິປັນໃນ ກະຄະວະໂຕ ສາວະກະສັງໃນ,
 ສາມືຈີປະກິປັນໃນ ກະຄະວະໂຕ ສາວະກະສັງໃນ,
 ຍະທິທັງ ຈັດຕາຣີ ປຸ່ມສະຍຸຄານີ ອັງກຽບປຸ່ມສະປຸ່ຄຄະລາ,
 ເອສະ ກະຄະວະໂຕ ສາວະກະສັງໃນ,
 ອາຫຸເນຍໂຍ ປາຫຸເນຍໂຍ ທັກຂີເນຍໂຍ ອັນຈະລີ ກະຮະນີໂຍ,
 ອະນຸຕະຮັງ ປຸ່ມໝັກເຂດຕັງ ໂກສສາດີ່

(ໃຫ້ຮັບລຶກດຶງພຣະໂມຄົດລານະຜູມຖື່ງ-ສັດຖາ ເທວນຸສສານັ້ນພຣະກຸນາຄຸນ)

ဓາດຖປະරිසුත්ථතානුගාවෙනະ,
 සංපදතුගා සංපදගෘහයා සංපදට්‍රිකා විමුජජන්ති,
 බැංචි බුත්තමධ්‍ය දිරියා සංපද සි සංපද්‍රේදායා සංපදවාන්තං ලිග්ං,
 මෙතතා ගුණ මුතිතා ඉළුපෙකා මූහේකුතෙනະ පෙනෙන පෙනෙන,
 ඇතුතිසං පරිත්‍යාව විහෘති,
 පුරුෂ පුරුෂ පුරුෂ පැවැති,
 නං පාපැග්ං පුරුෂ ප්‍රේස්සති,
 මහුම්‍යසන්න පියි තැං, මහුම්‍යසන්න පියි තැං,
 තෙවෙතරාක්ෂන්ති,
 නාසසං ඡ්‍යුණි වා විසං වා ස්තං වා ගමමති,
 ඕතුවෝ පිත්‍යා ස්ථාන්ති,
 මුළුවෘති විප්පාසීති,
 මුළුවෘති ප්‍රාග්ධන්ති,
 ඇතුත්‍රින උප්පාවෘති ප්‍රාග්ධන්ති තැං,
 බැංචි බුත්තමධ්‍ය දිරියා මුහුම්‍යසන්න පියි තැං, මුහුම්‍යසන්න පියි තැං,
 ගැංඩ ප්‍රාග්ධන්ති ම්‍යෙන් සංපද ගැංඩ ගැංඩ, ගැංඩ ගැංඩ ගැංඩ,
 ගැංඩ ගැංඩ ගැංඩ ගැංඩ ගැංඩ ගැංඩ ගැංඩ ගැංඩ ගැංඩ ගැංඩ

ສັພພະພຸທອານຸກາເວນະ ສັພພະຮົມມານຸກາເວນະ ສັພພະສັງໝານຸກາເວນະ,
ໄສຕົກ ໂහນດຸ ນິຮັນຕະຮັງ ອະຮະໜັງ ພຸທໂຣ ອິຕີປີໂສ ກະຄະວາ ນະມາມີໜັງໆ

ເຕີໂຈ ຈະ ພຸທະຄຸນັ້ນ ອະຮະໜັງ ພຸທໂຣ ອິຕີປີໂສ ກະຄະວາ ນະມາມີໜັງ,
ອະຮະໜັງ ສັມມາ ສັມພຸທໂຣ,
ວິຊ່າຈະຮະນະສັນປັນໃນ ສຸຄະໂຕ ໄລກະວິຖູ,
ອະນຸຕະໂຮ ປຸ້ມສະຫຼັມມະສາຮະຄີ,
ສັດຄາ ເທວມະນຸສສານັ້ນ ພຸທໂຣກະຄະວາຕີໍາ

(ໄ້ຮະລຶກຄົງພະພຸທອເຈົ້າຜູ້ບວງວິຊູທີ່-ອຣໜັງ ສັມມາສັມພຸທໂຣ ພະບວງວິຊູທີ່ຄຸນ)

ເຕີໂຈ ຈະ ອັນເມຕັງ ອະຮະໜັງ ພຸທໂຣ ອິຕີປີໂສ ກະຄະວາ ນະມາມີໜັງ,
ສະວາກຂາໂຕ ກະຄະວະຕາ ອັນໂມ,
ສັນທິງຽງໂກ ອະກາລິໂກ ເອນີປ້ສສີໂກ,
ໂອປະນະຍີໂກ ປັຈຈັດຕັງ ເວທິຕັພໂພ ວິໝູໝູທິດີໍາ

(ໄ້ຮະລຶກຄົງພະສາກີບຸຕົຮັກມືປ້ງໝາ-ວິຊ່າຈະຮະສັນປັນໃນພະປ້ງໝາຄຸນ)

ເຕີໂຈ ຈະ ສັງໝານັ້ນ ອະຮະໜັງ ພຸທໂຣ ອິຕີປີໂສ ກະຄະວາ ນະມາມີໜັງ,

สุปฏิปันโน ภะคะວະໂトイ ສາວະກະສັງໄມ,
 ອຸປະປະປົມປັນໃນ ภະຄະວະໂトイ ສາວະກະສັງໄມ,
 ຖາຍະປະປົມປັນໃນ ภະຄະວະໂトイ ສາວະກະສັງໄມ,
 ສາມືຈີປະປົມປັນໃນ ภະຄະວະໂトイ ສາວະກະສັງໄມ,
 ຍະທິທັງ ຈັດຕາຣີ ປຸ້ມະຍຸຄານີ ອັງກຽະ ປຸ້ມະປຸຄຄະລາ,
 ເອສະ ພະຄະວະໂトイ ສາວະກະສັງໄມ,
 ອາຫຸເນຍໂຍ ປາຫຸເນຍໂຍ ທັກຂີເນຍໂຍ ອັບຜະລີ ກະຮະນີໂຍ,
 ອະນຸຕະຮັງ ປຸ່ມູັງກເຂົດຕັ້ງ ໂລກ້ສສາຕີໆ
 (ໃຫ້ຮັດຖຶນພະນັກງານພູມືຖືທີ່-ສັດຕາ ເຫວມນຸ່ສສານັ້ນພະກູນາຄຸນ)

ອາດຸປະລິສຸທຄານຸກາເວນະ,
 ສັພພະທຸກຂາ ສັພພະກະຍາ ສັພພະໂຮຄາ ວິມຸຈຈັນຕີ,
 ອິດີ ອຸທອະນະໂစ ຕີຣີຢັງ ສັພພະໂສ ສັພພັດຕະຕາຍະ ສັພພາວັນຕັ້ງ ໂລກັ້,
 ເມຕຕາ ກຽມາ ມຸທິຕາ ອຸເປັກຂາ ສະໜະຄະເຕັນະ ເຈຕະສາ,
 ຈະຕຸທິສັງ ພະຣິຕະວາ ວິທະຮະຕີ,
 ສຸ້ນັ້ງ ສຸປະຕິ ສຸ້ນັ້ງ ປະປົມພຸ່ມະຕີ,
 ນະ ປາປະກັ້ງ ສຸປັນັງ ປັສສະຕີ,

ມະນຸສສານັ້ງ ປີໂຍ ໂທດ, ອະມະນຸສສານັ້ງ ປີໂຍ ໂທດ,

ເຫວະຕາ ຮັກຂັ້ນຕີ,

ນາສສະ ຂັ້ນຕີ ວາ ວິສັງ ວາ ສັດຕັ້ງ ວາ ກະມະຕີ,

ດຸວະງັງ ຈິຕຕັ້ງ ສມາຮືຍະຕີ,

ມຸຂະວັນໂນ ວິປະສິທະຕີ,

ອະສັນມຸພໂທ ກາລັງ ກະໂຣຕີ,

ອຸດຕະຣີງ ອັປປະກົງວິຊັ້ນໂຕ ພຣໜະລູກປະໂຄ ໂທດ,

ອິດີ ອຸທະນະໂໂທ ຕີຣີຍັງ ອະເວັງ ອະເວົາ ສຸຂະໜົວໃນ,

ກະຕັ້ງ ປຸ່ງໝາຍະຜະລັງ ມັຍໜັງ ສັພເພ ກາດີ ກະວັນດຸເຕ,

ກະວະດຸ ສັພພະມັກຄະລັງ ຮັກຂັ້ນດຸ ສັພພະເຫວະຕາ,

ສັພພະພຸທອານຸກາເວນະ ສັພພະຮັ້ມມານຸກາເວນະ ສັພພະສັງມານຸກາເວນະ,

ໄສຕົກ ໂທດ ນິຮັນຕະຮັງ ອະຮະໜັງ ພຸທໂໂ ອິຕີປີໂສ ກະຄະວານະມາມີໜັງ

ອາໂປ ຈະ ພຸທະຄຸດັ້ນ ອະຮະໜັງ ພຸທໂໂ ອິຕີປີໂສ ກະຄະວາ ນະມາມີໜັງ,

ອະຮະໜັງ ສົມມາ ສົມພຸທໂໂ,

ວິຊາຈະຮະຄະສັມປັນໂນ ສຸຄະໂຕ ໂກະວິຖູ,

ឧបនុតតាហ្មោះ បុរីសាធារណៈ

ស៊ត្តតា ពេវមនុសសានង ពុទ្ធឌែកគោគាតិ។

(ให้ระลึกถึงพระพุทธเจ้าผู้บริสุทธิ์-อรหัง สมมาสัมพุทธិ พระบริสุทธិคุณ)

អាបី ជាទុកមេដ៉ា ឧបរាង ពុទ្ធឌ ឬពិបិស ភេគគារ នំមាសិង,

សោវាកខាងពិ ភេគគារតា ធមិនមិ,

ស៉ានិភ្លើកិ ឧកាចិកិ ខេងប៉ែសសិកិ,

ឯបេនបេយិកិ ប៉ែចតត៉ា វេហិតិបិធិ ិលិលិនិតិ។

(ให้ระลึกถึงพระสารិបុត្រដូមីប៉ែលូយា-វិទ្យាជារនសំបែនិន พระប៉ែលូយាគុណ)

អាបី ជាសំណានង ឧបរាង ពុទ្ធឌ ឬពិបិស ភេគគារ នំមាសិង,

សុប័ប្រិបែនិ ភេគគារពិ សារេកេស៉ាងិ,

អុប័ប្រិបែនិ ភេគគារពិ សារេកេស៉ាងិ,

ឲ្យយេប័ប្រិបែនិ ភេគគារពិ សារេកេស៉ាងិ,

សាមិចប័ប្រិបែនិ ភេគគារពិ សារេកេស៉ាងិ,

ឃាតិង ឱតតានិ បុរីសាធារណៈ ឲ្យនូវ បុរីសាធុគគលា,

ខេសេ ភេគគារពិ សារេកេស៉ាងិ,

ອາຫຸເນຍໂຍ ປານຸເນຍໂຍ ທັກຂີເນຍໂຍ ອັງຈະລື ກະຮະນີໂຍ,

ອະນຸຕະຮັງ ປຸ່ມູ້ຢັກເຂດຕັ້ງ ໂລກສສາດີໆ

(ໄທ້ວະລິກຄິ່ງພຣະມິຄຄົລລານະຜູມືຖື໌-ສັດຖາ ເຫວັນນຸ່ສສານັ້ນພຣະກຽມາຄຸນ)

ဓາຕຸປະຮີສຸທອນໍາກາວນະ,

ສັພພະທຸກຂາ ສັພພະກະຍາ ສັພພະໂຣຄາ ວິມຸຈຈັນຕີ,

ອົດີ ອຸທອະມະໂໂ ຕີຣີຍັງ ສັພພະອີ ສັພພັດຕະຕາຍະ ສັພພາວັນຕັ້ງ ໂລກັ້ງ,

ເມດຕາ ກຽມາ ມຸທິຕາ ອຸເປັກຂາ ສະໜະຄະເຕັນະ ເຈຕະສາ,

ຈະຕຸທິສັງ ພະຮິຕະຕວາ ວິໜະຮະຕີ,

ສຸ້າງ ສຸປະຕິ ສຸ້າງ ປະກົງພຸ່ນະຕີ,

ນະ ປາປະກັງ ສຸປິນ້າງ ປັສສະຕີ,

ມະນຸ່ສສານັ້ນ ປີໂຍ ໂທີ, ອະມະນຸ່ສສານັ້ນ ປີໂຍ ໂທີ,

ເຫວະຕາຮັກຂັ້ນຕີ,

ນາສສະ ອັດຕີ ວາ ວິສັງ ວາ ສັດຄັ້ງ ວາ ກະມະຕີ,

ດຸວະງົງ ຈິຕຕັ້ງ ສມາຄືຍະຕີ,

ມຸຂະວັນໂນ ວິປປະສີທະຕີ,

ອະສັມມຸພໃນ ກາລັງ ກະໂຮຕີ,

ອຸຕະຕະຮົງ ອັປປະກິວີ່ຜົນໂຕ ພຣະມະໂລກປະໂຄ ໂທດ,

ອົດື ອູທະມະໂຄ ຕິຣີຍັງ ອະເວຮັງ ອະເວຮາ ສຸຂະໜົມ,

ກະຕັງ ປຸ່ລູຄະພະລັງ ມ້ານ້ຳ ສັບເປີ ກາຕີ ກະວັນຕຸເທ,

ภะວະດຸ ສັພພະມັງຄະລັງ ຮັກຂັນດຸ ສັພພະເທວະຕາ,

สัพพะพุทธรูปงานภาวนะ สัพพะรัมมานะงานภาวนะ สัพพะสังฆานะงานภาวนะ,

ໂສຕົມ ໂທນຕຸ ນິຮັນຕະຮັງ ອະຮະໜັງ ພຸຖໂຄ ອິດີປີໂສ ກະຄະວານະມາມີໜັງໆ

ປະຈະວີ ຈະ ພຸທະຄຸນັ້ນ ອະຮະໜັງ ພຸທໂຣ ອິຕິປິສີ ກະຄະວາ ນະມາມີໜັງ,

อะระหัง สัมมา สัมพุทธิ,

วิชาจักระนะสัมปันโน สุคติ ลิกะวิท,

ឧបនុតតែទ្រ ប្រិសាខ័មមេសារ៉ាទិ,

สัตถາ เทวามະນຸສສານັ້ງ ພຸທໂຮກະຄະວາຕິ່ງ

(ให้ระลึกถึงพระพุทธเจ้าผู้บรรริสุทธิ์-อรหัง สัมมาสัมพุทธ์ พระบรมิสุทธิคุณ)

ປະຈະວີ ຈະ ຄົມເມຕັງ ອະຮະໜັງ ພຸຖໂຣ ອິຕິບິໂສ ກະຄະວາ ນະມາມີໜັງ,

ສະວັກຫາໄຕ ກະຄະວະຕາ ຮົມໂມ,

สันทิภูริโก อะกาลิโก เอนิปสสิโก,

ໂອປະນະຍີໂກ ປັຈັດຕັ້ງ ເວທິດພິ ວິຫຼຸ້ນທິດໆ

(ໃຫ້ຮ່ວມເລື່ອງພະສາກົບຕຽບຜູ້ມີປັນຍາ-ວິຊາຈາກຄະສົມບັນໂນ ພຣະປັນຍາຄຸນ)

ປະຫຼວງ ຈະ ສັງມານັ້ນ ອະຮະໜັງ ພຸຖໂໂ ອິຕິປິໂສ ກະຄະວາ ນະມາມີໜັງ,

ສຸປະກິປັນໂນ ກະຄະວະໂຕ ສາວະກະສັ້ນໂມ,

ອຸ່ນປະກິປັນໂນ ກະຄະວະໂຕ ສາວະກະສັ້ນໂມ,

ຍູ້ຍະປະກິປັນໂນ ກະຄະວະໂຕ ສາວະກະສັ້ນໂມ,

ສາມືຈິປະກິປັນໂນ ກະຄະວະໂຕ ສາວະກະສັ້ນໂມ,

ຍະທິໜັງ ຈັດຕາຣີ ປຸ່ມະຍຸຄານີ ອັງກະບຸປຸ່ມະປຸ່ມະລາ,

ເອສະ ກະຄະວະໂຕ ສາວະກະສັ້ນໂມ,

ອາຫຸແນຍໂຍ ປານຸແນຍໂຍ ທັກຂີແນຍໂຍ ອັນຍະລີ ກະຮະນີໂຍ,

ອະນຸດຕະຮັງ ປຸ່ນຍັກເຂດຕັ້ງ ໂລກ້ສສາດີໆ

(ໃຫ້ຮ່ວມເລື່ອງພະໂມຄົລລານະຜູ້ມີຖີ່-ສັດຖາ ເຫວັນນຸ້ສສານັ້ນພຣະກຸ່ມາຄຸນ)

ဓາດຸປະລິສຸຫອານຸກາເວນະ,

ສັພພະທຸກຂາ ສັພພະກະຍາ ສັພພະໂຣຄາ ວິມຸຈຈັດຕິ,

ອິດ ອຸທະມະໂໂ ຕີຣີຢັງ ສັພພະອີ ສັພພັດຕະຕາຍະ ສັພພາວັນຕັ້ງ ໂລກ້,

เมตตา กรุณา มุทิตา อุเปกษา สະহะគະເຕನະ ເຈຕະສາ,
 ຈະດຸທິສັງ ພະຣິຕຕະວາ ວິຫະຮະຕີ,
 ສຸ້ງ ສຸປະຕິ ສຸ້ງ ປະກິພຸ່ຍະຕີ,
 ນະ ປາປະກັງ ສຸປັນງປໍສສະຕີ,
 ມະນຸສສານັງ ປີໂຍ ໂທີ, ອະມະນຸສສານັງ ປີໂຍ ໂທີ,
 ເຫວະຕາ ຮັກຂັນຕີ,
 ນາສສະ ອັກຄີ ວາ ວິສັງ ວາ ສັດຕັງ ວາ ກະມະຕີ,
 ຕຸວະງັງ ຈິຕຕັງ ສມາເຖິຍະຕີ,
 ມຸຂະວັດໂນ ວິປະສິທະຕີ,
 ອະສັມມູພໃໂກ ກາລັງ ກະໂຮຕີ,
 ອຸດຕະຮົງ ລັບປະກິວິສັນໂຕ ພຣັນມະໂລກປະໂໂກ ໂທີ,
 ອິດີ ອຸທະນະໂໂ ຕີຣີຍັງ ອະເວັງ ອະເວຣາ ສຸຂະໜີວິໄນ,
 ກະຕັງ ປຸ່ງຢູ່ຜະລັງ ມັຍໜັງ ສັພເພ ກາຕີ ກະວັນດຸເຕ,

 ກະວະດຸ ສັພພະນັກະລັງ ຮັກຂັນດຸ ສັພພະເຫວະຕາ,
 ສັພພະພຸທຄານຸກາເວນະ ສັພພະອັມມານຸກາເວນະ ສັພພະສັງມານຸກາເວນະ,
 ໄສຕົກີ ໂහນດຸ ນິຮັນຕະຮົງ ອະຮະໜັງ ພຸທໂໂ ອິດີປີໂສ ກະຄະວານະມາມີໜັງໆ

อากาศา ຈະ พຸທະຄຸນັ້ງ ອະຮະໜັງ ພຸທໂຣ ອິຕີປີສີ ກະຄວາ ນະມາມີໜັງ,

ອະຮະໜັງ ສົມມາ ສົມພຸທໂຣ,

ວິຊາຈະຮະນະສັນປັນໃນ ສຸຄະໂຕ ໂລກະວິຫຼຸງ,

ອະນຸຕະໂຣ ບຸຮີສະທັມມະສາຮັດ,

ສັດຖາ ເທວະນຸສສານັ້ງ ພຸທໂຣກະຄວາຕິ່າ

(ໄ້ຮະລຶກຄື່ງພະພູທອເຈົ້າຜູ້ບຣິສຸທົ່ງ-ອຣໜັງ ສົມມາສັນພຸທໂຣ ພະບຣິສຸທົ່ງຄຸນ)

อากาศາ ຈະ ອັນເມຕັງ ອະຮະໜັງ ພຸທໂຣ ອິຕີປີສີ ກະຄວາ ນະມາມີໜັງ,

ສະວາກຂາໂຕ ກະຄວະຕາ ອັນໂມ,

ສັນທິງຽງໂກ ອະກາລິໂກ ເອທີປໍສສິໂກ,

ໂອປະນະຍີໂກ ປັຈັດຕັງ ເວທີຕັພໂພ ວິໝູ້ໝູ້ທິ່າ

(ໄ້ຮະລຶກຄື່ງພະສາວີບຸຕຸຮັມມີປ່ຳນູ້າ-ວິຊາຈະຮະສັນປັນໃນພະປ່ຳນູ້າຄຸນ)

อากาศາ ຈະ ສັງມານັ້ງ ອະຮະໜັງ ພຸທໂຣ ອິຕີປີສີ ກະຄວາ ນະມາມີໜັງ,

ສຸປະກິປັນໃນ ກະຄວະໂຕ ສາວະກະສັງໂມ,

ອຸ່ນປະກິປັນໃນ ກະຄວະໂຕ ສາວະກະສັງໂມ,

ງູ້ຍະປະກິປັນໃນ ກະຄວະໂຕ ສາວະກະສັງໂມ,

ສາມືຈີປະກິປັນໃນ ກະຄວະໂຕ ສາວະກະສັງໂມ,

ยะทิหัง จัตตาڑิ บุริສະຍุคานि อংঘৰে পুরিস্বপুকলা,

ເອສະ ກະຄະວະໂຕ ສາວະກະສັງໂນ,

ອາຫຸເນຍໂຍ ປາຫຸເນຍໂຍ ທັກຂີເນຍໂຍ ອັນຍະລື ກະຮະນີໂຍ,

ອະນຸຕະରଙ୍ଗ ବୁଣ୍ଡାଖେତତଙ୍ଗ ଲୋକସାତିଥା

(ให้ระลึกถึงพระโมคคลานะผู้มีฤทธิ์-สัตดา เทวมนุสسانัง พระกรุณาคุณ)

ରାତ୍ରିପ୍ରିସ୍ଥଥାନୁଗାବେନଃ,

ସପପଥଥିକା ସପପଥିଗ୍ୟା ସପପଥିରିକା ବିମୁଜନନି,

ଅଦି ଆଥମମହି ତିରିଯାଙ୍କ ସପପଥି ସପପତତାଯାଃ ସପପାଵନତଙ୍ଗ ଲୋକଙ୍କ,

ମେତଦା ଗ୍ରୁଣା ମୁଠିତା ଆପେକା ଶବ୍ଦବଚନେନଃ ଜେତବୀଶା,

ଜତୁଥିଃଙ୍ଗ ମରିତତବା ଵିହରତି,

ସୁଞ୍ଗ ଶୁପଦି ଶୁଞ୍ଗ ପର୍ବିପୁରମଦି,

ନଃ ପାପଗଙ୍କ ଶୁପିନ୍ଦଙ୍କ ପାଶଦି,

ମନୁସାନଙ୍କ ପିଯି ହନି,

ଓମମନୁସାନଙ୍କ ପିଯି ହନି,

ତେବେତାରକାଙ୍କନି,

ନାଶଶ ଓକି ଵା ବିଶଂ ଵା ଶତଙ୍ଗ ଵା ଗମମଦି,

ຕຸວະງັງ ຈິຕຕັງ ສາມາຮີຍະຕີ,
ມຸຂະວັນໂນ ວິປະສິທະຕີ,
ອະສັມມຸພໂທ ກາລັງ ກະໂຣຕີ,
ອຸດຕະຣົງ ອັປປະກົງວິຊ້ມັນໂຕ ພຣ້ນມະໂລກູປະໂຄ ໂນຕີ,
ອົດີ ອຸທະມະໂໂທ ຕີຣີຢັງ ອະເວົ້ງ ອະເວົາ ສຸຂະໜີໂນ,
ກະຕັງ ປຸ່ງໝະພະລັງ ມັຍໜັງ ສັພເພ ກາຕີ ກະວັນຕຸເຕ,
ກະວະຕຸ ສັພພະມັກຄະລັງ ຮັກຂັ້ນຕຸ ສັພພະເຫວະຕາ,
ສັພພະພຸຖານຸກາເວນະ ສັພພະອົມມານຸກາເວນະ ສັພພະສັງມານຸກາເວນະ,
ໂສຕົດ ໂທນຕຸ ນິຮັນຕະຮັງ ອະຮະໜັງ ພຸຖໂໂ ອົດີປີໂສ ກະຄະວານະມາມີໜັງໆ
ວິໝູໝາຜັນໝູຈະ ພຸທະຄຸນັ້ນ ອະຮະໜັງ ພຸຖໂໂ ອົດີປີໂສ ກະຄະວາ ນະມາມີໜັງ,
ອະຮະໜັງ ສົມມາ ສົມພຸຖໂໂ,
ວິຊ້າຈະຮະນະສັນປັນໂນ ສຸຄະໂຕ ໂກະວິຖ,
ອະນຸຕະໂຣ ປຸ່ງສະທັມມະສາຮະຕີ,
ສັດຄາ ເຫວມະນຸສສານັ້ນ ພຸຖໂໂກະຄະວາຕີໆ

ວິญญาณໝຈະ ອັນເມຕັງ ອະຮະໜັງ ພຸທໂຣ ອົດີປີໂສ ກະຄະວາ ນະມາມີໜັງ,
 ສະວາກຂາໄຕ ກະຄະວະຕາ ອັນໂມ,
 ສັນທິງວິໄກ ອະກາລິໄກ ເອົບປ້ສສີໄກ,
 ໂອປະນະຍີໄກ ປັຈຈັດຕັງ ເວທິຕັພໂພ ວິນູ້ທິດິ່າ

(ໃຫ້ຮະລຶກຄົງພຣະສາວີບຸຕຸຮັມມືປັນຍາ-ວິຊາຈາກນັ້ນປັນໃນພຣະປັນຍາຄຸນ)

ວິນູ້ທິດິ່າ ຈະ ສັງພານັ້ນ ອະຮະໜັງ ພຸທໂຣ ອົດີປີໂສ ກະຄະວາ ນະມາມີໜັງ,
 ສຸປະກິປັນໃນ ກະຄະວະໄຕ ສາວະກະສັ້ນໂມ,
 ອຸ່ນປະກິປັນໃນ ກະຄະວະໄຕ ສາວະກະສັ້ນໂມ,
 ຄູາຍະປະກິປັນໃນ ກະຄະວະໄຕ ສາວະກະສັ້ນໂມ,
 ສາມີຈີປະກິປັນໃນ ກະຄະວະໄຕ ສາວະກະສັ້ນໂມ,
 ຍະທິໜັງ ຈັດຕາຣີ ປຸ່ມະຍຸຄານີ ອັງຮູ້ປຸ່ມະຍຸຄະລາ,
 ເອສະ ກະຄະວະໄຕ ສາວະກະສັ້ນໂມ,
 ອາຫຸເນຍໂຍ ປາຫຸເນຍໂຍ ທັກຂີເນຍໂຍ ອັງຈະລີ ກະຮະນີໂຍ,
 ອະນຸຕະຮັງ ປຸ່ນູ້ລັກເຂດຕັງ ໂລກ້ສສາດິ່າ

(ໃຫ້ຮະລຶກຄົງພຣະມີຄັດລານະຜູມີຖຸທີ່-ສັດຕາ ເຫວມນຸສສານັ້ນພຣະກຸ່ານາຄຸນ)

ဓາတຸປະລິສຸທອນ້າງວເວນະ,
 ສັພພະຖຸກຂາ ສັພພະກະຍາ ສັພພະໂຣຄາ ວິມຸຈຈັນຕີ,
 ອົດີ ອຸທະນະໂຣ ຕີຣີຢັງ ສັພພະໂຮ ສັພພັດຕະຕາຍະ ສັພພາວັນຕັ້ງ ໂລກັ້ງ,
 ເມຕຕາ ກຽມາ ມຸທິຕາ ອຸເປັກຂາ ສະຫະຄະເຕັນະ ເຈຕະສາ,
 ຈະຕຸທິສັງ ພະຮິຕຕະວາ ວິທະຮະຕີ, ສຸຂັ້ນ ສຸປະຕິ ສຸຂັ້ນ ປະກົງພຸ່ພະຕິ,
 ນະ ປາປະກັ້ນ ສູປິນັ້ນປັສສະຕີ,
 ມະນຸສສານັ້ນ ປີໂຍ ໂນຕີ,
 ອະມະນຸສສານັ້ນ ປີໂຍ ໂນຕີ,
 ເຫວະຕາ ຮັກຂັ້ນຕີ,
 ນາສສະ ອັດຕີ ວາ ວິສັງ ວາ ສັດຄັ້ງ ວາ ກະມະຕີ,
 ຕຸວະງົງ ຈິຕຕັ້ງ ສມາຮິຍະຕີ,
 ມຸຂະວັນໂໄນ ວິປປະສີກະຕີ,
 ອະສັມມຸພໂທ ກາລັ້ງ ກະໂຣຕີ,
 ອຸຕະຕະຮິງ ຂັ້ນປະກົງວິຊົມັນໂຕ ພຣໜະໂລກູປະໂໂ ໂນຕີ,
 ອົດີ ອຸທະນະໂຣ ຕີຣີຢັງ ອະເວຮັງ ອະເວຣາ ສຸຂະໜີໃນ,
 ກະຕັ້ງ ປຸ່ງໝູ່ພະລັງ ມັຍໜັງ ສັພເພ ກາຄີ ກະວັນຕຸເຫຼືອ,
 ກະວະຕຸ ສັພພະມັກຄະລັງ ຮັກຂັ້ນຕຸ ສັພພະເຫວະຕາ,

ສັພພະພຸທຄານຸກາວෙນະ ສັພພະຮົມມານຸກາວෙນະ ສັພພະສັງໝານຸກາວෙນະ,
ໂສຕົດ ໂහນດູ ນິຮັນຕະຮັງ ອະຮະໜັງ ພຸທໂໂ ອິຕີປີໂສ ກະຄະວານະມາມີໜັງໆ

ພຣະຄາຕາໄພໜັງຄປຣິຕຣ

ໄພໜັງໂຄ ສຕີສັງໝາໂຕ,
ຮົມມານັງ ວິຈະໂຍ ຕະຖາ,
ວິຮີຍັມປີປໍສສັຫຼື-
ໄພໜັງຄາ ຈະ ຕະຖາປະເຮ,
ສະມາຊຸເປັກຂະໄພໜັງຄາ,
ສັດເຕເຕ ສັພພະທັສສິນາ ມຸນິນາ ສັມມະທັກຂາດາ,
ກາວິຕາ ພະໜຸລືກະຕາ,
ສັງວັດຕັນຕີ ອກິ່ນຢາຍະ,
ນິພພານາຍະ ຈະ ໂພອິຍາ,
ເອເຕෙນະ ສົຈຈະວັ້ນເຫັນະ,
ໂສຕົດ ເຕ ໂຫດສັພພະທາ.
ເອກ້ສມິງ ສະມະເຍ ນາໂດ,
ໂມຄຄັລລານັ້ນຢູ່ຈະ ກັ້ສສະບັ້ງ ຄິລາເນ ຖຸກຂີເຕ ທິສວາ,

ໂພສນັ້ງເຄ ສັຕະ ແທສະຍີ,
 ເຕ ຈະ ຕັ້ງ ອະກິນັນທິຕວາ,
 ໂຣຄາ ມຸຈົງສູງ ຕັ້ງຂະແນ,
 ເອເຕັນະ ສັຈຈະວັ້ນເຊັນະ,
 ໄສຕົດ ເຕ ໂໂທຸ ສັພພະທາ.
 ເອກະທາ ອັມມະຮາໝາປີ,
 ເຄລັ້ງເບູນາກີປີພິໄຕ,
 ຈຸນທັດເຖເຣນະ ຕັ້ງເບູວະ ກະນາເປົດວານະ ສາຫະຮັງ,
 ສົມໄມທິຕວາ ຈະ ອາພາຮາ ຕົມໜາ ຖູກງຽາສີ ສູນະໂສ,
 ເອເຕັນະ ສັຈຈະວັ້ນເຊັນະ,
 ໄສຕົດ ເຕ ໂໂທຸ ສັພພະທາ,
 ປະທິນາ ເຕ ຈະ ອາພາຮາ ຕິຄົນນັນນັມປີ ມະເໜສິນັ້ງ,
 ມັກຄາະຕະກິເລສາ ວະ,
 ປັຕຕານຸປໍປັດຕິອັມມະຕັ້ງ,
 ເອເຕັນະ ສັຈຈະວັ້ນເຊັນະ,
 ໄສຕົດ ເຕ ໂໂທຸ ສັພພະທາ.

บทแปล พochumpongปริตร

โพชุมงค์ ๗ ประการ คือ สติสัมโพชุมงค์ ธรรมวิจยะสัมโพชุมงค์ วิริยะสัมโพชุมงค์ ปีติสัมโพชุมงค์ ปัสสทิสัมโพชุมงค์ สมาริสัมโพชุมงค์ และอุเบกขासัมโพชุมงค์ ๗ ประการเหล่านี้ เป็นธรรมอันพระมุนีเจ้า ผู้ทรงเห็นธรรมทั้งปวงตรัสริเวช ขอบแล้ว อันบุคคลเจริญแล้วกระทำให้มากแล้ว ย่อมเป็นไปเพื่อความรู้ยิ่ง เพื่อความตรัสรู้ และเพื่อนิพพาน

ด้วยการกล่าวคำสัตยนี้ ขอความสวัสดิ์ จงบังเกิดมีแก่ท่าน ตลอดกาลทุกเมื่อ ในสมัยหนึ่ง พระโลกนาถเจ้า ทอดพระเนตรเห็นพระโมคคัลลานะ และพระมหากัสส ประเป็นใช้ได้รับความลำบาก จึงทรงแสดงโพชุมงค์ ๗ ประการ ให้ท่านทั้งสองฟัง ท่านทั้งสองนั้น ชื่นชมยินดียิ่ง ซึ่งโพชุมงคธรรม ໂrocก์หายได้ในบัดดล

ด้วยการกล่าวคำสัตยนี้ ขอความสวัสดิ์ จงบังเกิดมีแก่ท่าน ตลอดกาลทุกเมื่อ ในครั้งหนึ่ง องค์พระธรรมราชาเอง (พระพุทธเจ้า) ทรงประชวรเป็นไข้หนัก รับสั่งให้พระจุนหะเกระ กล่าวโพชุมงค์นั้นนั่นแล้ววายโดยเคารพ ก็ทรงบันเทิงพระฤทัย หายจากพระประชวรนั้นได้โดยพลัน

ด้วยการกล่าวคำสัตยนี้ ขอความสวัสดิ์ จงบังเกิดมีแก่ท่าน ตลอดกาลทุกเมื่อ ก็อาพาธทั้งหลายนั้น ของพระผู้ทรงคุณอันยิ่งใหญ่ทั้ง ๓ องค์นั้น หายแล้วไม่กลับ เป็นอีก ดุจดังกิเลส ถูกอริยมรรคกำจัดเสียแล้ว ถึงซึ่งความไม่เกิดอีกเป็นธรรมดา ด้วยการกล่าวคำสัตยนี้ ขอความสวัสดิ์ จงบังเกิดมีแก่ท่าน ตลอดกาลทุกเมื่อ เทอญ.

พระคາถาอะภัยะปริตร

ยันทุนนิมิตตัง อะวะมังคະลัญจะ,
 โยจามะนาไป สะกุณัสสะ สัทໂဓ,
 ปาปັຄະໂහ ທຸສ ສຸປິນ້ງ ອະກັນຕັງ,
 ພຸທຮານຸກາເວນະ ວິນາສະເມນດຸ່າ
 ຍັນຫຸນນີມີຕັງ ອະວະມັງຄະລັງຈະ,
 ໂຍຈາມະນາໄປ ສະກຸນັສສະ ສັດໂဓ,
 ປາປັຄະໂහ ທຸສສຸປິນ້ງ ອະກັນຕັງ,
 ອັມມານຸກາເວນະ ວິນາສະເມນດຸ່າ
 ຍັນຫຸນນີມີຕັງ ອະວະມັງຄະລັງຈະ
 ໂຍຈາມະນາໄປ ສະກຸນັສສະ ສັດໂဓ,
 ປາປັຄະໂහ ທຸສສຸປິນ້ງ ອະກັນຕັງ,
 ສັງມານຸກາເວນະ ວິນາສະເມນດຸ່າ

คำแปล อภัยปริตร

นิมิตอันเป็นกลางชั่วร้ายอันได สิ่งอวมงคลอันได
 เสียงงกที่ไม่ชอบใจอันได สิ่งที่น่าตกใจอันได

บำปရាយ ເຄຣະໜີ້ຍອນໄດ ຜິນຮ້າຍອນໄດ ສິ່ງໄມ່ພຶ່ງປ່ຽດນາອັນໄດ ທີ່ມີອູ່ຢູ່

ຂອສິ່ງແລ້ວນັ້ນຈຶ່ງຄວາມພິນາສີໄປ ດ້ວຍອານຸກາພແໜ່ງ ພຣະພຸທ່ອເຈົ້າ ແລ້ວ

ນິມືດອັນເປັນລາງຫ້ວ້າຮ້າຍອັນໄດ ສິ່ງຂອງມົງຄລອັນໄດ

ເສີຍນົກທີ່ໄມ່ຂອບໃຈອັນໄດ ສິ່ງທີ່ນໍາຕົກໃຈອັນໄດ

บำปရາຍ ເຄຣະໜີ້ຍອນໄດ ຜິນຮ້າຍອັນໄດ ສິ່ງໄມ່ພຶ່ງປ່ຽດນາອັນໄດ ທີ່ມີອູ່ຢູ່

ຂອສິ່ງແລ້ວນັ້ນຈຶ່ງຄວາມພິນາສີໄປ ດ້ວຍອານຸກາພແໜ່ງ ພຣະຮຽມເຈົ້າ ແລ້ວ

ນິມືດອັນເປັນລາງຫ້ວ້າຮ້າຍອັນໄດ ສິ່ງຂອງມົງຄລອັນໄດ

ເສີຍນົກທີ່ໄມ່ຂອບໃຈອັນໄດ ສິ່ງທີ່ນໍາຕົກໃຈອັນໄດ

บำปရາຍ ເຄຣະໜີ້ຍອນໄດ ຜິນຮ້າຍອັນໄດ ສິ່ງໄມ່ພຶ່ງປ່ຽດນາອັນໄດ ທີ່ມີອູ່ຢູ່

ຂອສິ່ງແລ້ວນັ້ນຈຶ່ງຄວາມພິນາສີໄປ ດ້ວຍອານຸກາພແໜ່ງ ພຣະສັງຮມເຈົ້າ ແລ້ວ

ພຣະຄາດາໂຄສະບຸຣີຕຣ

ສັກກັດຕະວາ ພຸທະະຮະຕະນັ້ງ,

ເພຣະທຳຄວາມເຄາພພຣະພຸທ່ອຮັດນະ

ໂອສະດັງ ອຸດຕະມັງ ວະຮັງ,

ອັນເປັນດັ່ງໂຄສດອັນອຸດມປະເສົງ

หิตัง เทวะมະนุสสานั้ง,
 เป็นประโยชน์แก่เทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย
 พุทธะเตเซนະ โสดถินา,
 ด้วยเดชแห่งพระพุทธเจ้า
 นัสสันตุปีททะวา สัพเพ,
 ขอสรรพอุปทิวทัตทั้งหลายจงพินาศไป
 ทุกขَا ภูปะสะเมนตุ เต,
 ขอทุกข์ทั้งหลายของท่านจงสงบไปโดยสวัสดิ
 สักกัตตะวา ธัมมะระตะนั้ง,
 เพราะท้าความเคราะพพระธรรมรัตตนาะ
 โถสะถัง อุตตะมัง วะรัง,
 ฉันเป็นดั่งโถสก้อนอุดมประเสริฐ
 ประพิพาหุปะสะมัน,
 เป็นเครื่องระงับความกระวนกระวาย
 ธัมมะเตเซนະ โสดถินา,
 ด้วยเดชแห่งพระธรรมรัตตนาะ

นั้นสันตุป์ททะวา สัพเพ,
 ขอสรรพอุปทกวะทั้งหลายจงพินาศไป
 ภาษา วุปะสะเมนตุ เต,
 ขอภัยทั้งหลายของท่านจงลงบ้าไปโดยสวัสดิ์
 สักกัตตະวา สังฆะระตะนัง,
 เพราะทำความเคารพพระสงฆ์รัตนะ
 โไอสะถัง อุตตะมัง วาธัง,
 ขันเป็นดั่งโไอสถาันอุดมประเสริฐ
 อาหุเนยยัง ปานหุเนยยัง,
 เป็นผู้ควรแก่สักการะที่เขานำมาบูชา
 เป็นผู้ควรแก่สักการะที่เขาจัดไว้ต้อนรับ
 สังฆะเตเซนະ โสดถินາ,
 ด้วยเดชแห่งพระสงฆ์
 นั้นสันตุป์ททะวา สัพเพ,
 ขอสรรพอุปทกวะทั้งหลายจงพินาศไป

ໂຣຄາ ວູປະສະເມນຕຸ ເຕ,
ຂອໂຣຄທັ້ງໜລາຍຂອງທ່ານຈົງສົບໄປໂດຍສວັສດີ

ພຣະຄາດາມຫາກຮູ້ນິໂກ

ມາກຮູ້ນິໂກ ນາໂຄ ອິຕາຍະ ສັພພະປານີນັ້ນ
ປູເຮຕວາ ປາຣະມີ ສັພພາ ປັຕໂຕ ສັມພຶ່ມມຸດຕະມັງ
ເອເຕະນະ ສັຈຈະວັຊເຫັນະ ໂທດຸ ເຕ ຂະຍະມັງຄະລັງໆ
(ສມເດືອນພຣະສັນມາສັນພຸຖອເຈົ້າ ພຣະຜູ້ທຽງເປັນທີ່ພຶ່ງຂອງສຣາພສັດວົງ
ທຽງປະກອບດ້ວຍພຣະມາກຮູ້ນຳ ທຽງນຳເພື່ອພຣະບາຣມີທັ້ງປົງ
ເພື່ອປະໂຍ່ານເກື້ອກຸລແກ່ສຣາພສັດວົງ ທຽງບຣະລຸພຣະສັນພຶ່ມມຸດຕະມັງສູງສຸດ
ດ້ວຍກາຣກລ່າວສັຈຈາຈານີ້ ຂອ້ຍມົງຄລທັ້ງໜລາຍຈົງມີແກ່ຂ້າພເຈົ້າ)
ຂະຍັນໂຕ ໂພອຍາ ມູເລ ສັກຍານັ້ນ ນັນທີວັດທະນີ
ເອວັງ ຕະວັງ ວິຊະໂຍ ໂທດີ ຂະຍັ້ງສຸກ ຂະຍະມັງຄະເລ
ອະປະຮາຊີຕະປໍລັງເກ ສີເສ ປະຫຼວງໄປກຂະເຮ
ອະກີເສເກ ສັພພະພຸຖອານັ້ນ ອັກຄັປປັຕໂຕ ປະໂນທະຕິໆ
(ຂອ້າພເຈົ້າຈົງມີໜັຍໜະໃນໜັຍມົງຄລພົບື້ນ)

ดูจะพระจอมมุนีผู้ยังความปีติยินดีให้เพิ่มพูนแก่ชาวศากยะ

ทรงมีร้ายชั่วมาร ณ โคนต้นมหาโพธิ์ทรงถึงความเป็นเลิศยอดเยี่ยม

ทรงปีติปราโมทย์อยู่หนึ่งอุซิตบัลลังก์อันไม่รู้ท่า (ไปกราบปฐพี

อันเป็นที่อภิเบกข่องพระพุทธเจ้าทุกพระองค์ จะนั่นเด็ด)

สุนักขัตตัง สุมังคลัง สุปภาตัง สุหภวิตัง

สุขะโน สุมุหุตโต จะ สุยภรัสสัง พรหมะ จาเรสุ

ປະທັກຂີນັງ ກາຍະກົມັນ ວາຈາກົມັນ ປະທັກຂີນັງ

ປະທັກຂີນັງ ມໂນກົມັນ ປະນິຫີ ເຕ ປະທັກຂີນາ

ປະທັກຂີນານີ ກັດວານະ ລະກັນຕັດເຕ ປະທັກຂີເນາ

(เวลาที่กำหนดໄວ่ดี งานมงคลดี รุ่งแจ้งดี ความพยายามดี ชั่วขณะหนึ่งดี

ชั่วครู่หนึ่งดี การบูชาดี แด่พระสงฆ์ผู้บูริสุทธิ์ กायกรรมอันเป็นกุศล

วิจิกรรมอันเป็นกุศล ມໃນกรรมอันเป็นกุศล ความประกรณາดีอันเป็นกุศล

ผู้ได้ประพฤติกรรมอันเป็นกุศล ย่อมประสบความสุขໂ Knox (เทอบุ)

คำสาดอัมมะจักร

กุமานัง เทวนัง สัทหัง สุตวา,

จาตุมหาราชิกา เทวา สัทหะมนุสสาเวสุ,

เทพเจ้าเหล่าชั้นจาตุมหาราช ได้ฟังเสียงของเทพเจ้าเหล่ากุมิเทว達แล้ว

ก็ส่งเสียงให้บันลือลั่นขึ้น ๆ

จาตุมหาราชิกานัง เทวนัง สัทหัง สุตวา,

ดาวะติงสา เทวา สัทหะมนุสสาเวสุ,

เทพเจ้าเหล่าชั้นดาวดึงส์ ได้ฟังเสียงของเทพเจ้าเหล่าชั้นจาตุมหาราชแล้ว

ก็ส่งเสียงให้บันลือลั่นขึ้น ๆ

ดาวะติงสา�ัง เทวนัง สัทหัง สุตวา,

ยามา เทวา สัทหะมนุสสาเวสุ,

เทพเจ้าเหล่าชั้นยามา ได้ฟังเสียงของเทพเจ้าเหล่าชั้นดาวดึงส์แล้ว

ก็ส่งเสียงให้บันลือลั่นขึ้น ๆ

ยามานัง เทวนัง สัทหัง สุตวา,

ดุสิตา เทวา สัททะมະนุสสาเวสุ,

เทพเจ้าเหล่าชั้นคุลิตได้ฟังเสียงของเทพเจ้าเหล่าชั้นยามาแล้ว

ก็ส่งเสียงให้บันลือลั่นขึ้นฯ

ดุสิตานัง เทวนัง สัทหัง สุตวา,

นิมมานะระตี เทวา สัททะมະนุสสาเวสุ,

เทพเจ้าเหล่าชั้นนิมมานรดี ได้ฟังเสียงของเทพเจ้าเหล่าชั้นคุลิตแล้ว

ก็ส่งเสียงให้บันลือลั่นขึ้นฯ

นิมมานะระตีนัง เทวนัง สัทหัง สุตวา,

ประนิมมิตตะวะสะวัตตี เทวา สัททะ มະนุสสาเวสุ,

เทพเจ้าเหล่าชั้นปrynimมิต瓦สวัตตี ได้ฟังเสียงของเทพเจ้าเหล่าชั้นนิมมานรดีแล้ว

ก็ส่งเสียงให้บันลือลั่นขึ้นฯ

ประนิมมิตตะวะสะวัตตีนัง เทวนัง สัทหัง สุตวา,

พระมหาปาริสัชชา เทวา สัททะมະนุสสาเวสุ,

เทพเจ้าเหล่าที่เกิดในหมู่พระมหาปาริสัชชา ได้ฟังเสียงของเทพเจ้าเหล่า

ชั้นปrynimมิต瓦สวัตตีแล้ว ก็ส่งเสียงให้บันลือลั่นขึ้นฯ

พระมหาปาริสัชชานัง เทวนัง สัทหัง สุตวา,

พระมหาบุโหริตา เทวา สัทหะมະນุสสาเวสุ,

เทพเจ้าเหล่าที่เกิดในหมู่พระมหาปโรหิตา ได้ฟังเสียงของเทพเจ้า

เหล่าขันพระมหาปาริสัชชาแล้ว ก็ส่งเสียงให้บันลือลั่นขึ้น ฯ

พระมหาบุโหริตานัง เทวนัง สัทหัง สุตวา,

มหาพรหมา เทวา สัทหะมະນุสสาเวสุ,

เทพเจ้าเหล่าที่เกิดในหมู่มหาพรหม ได้ฟังเสียงของเทพเจ้า

เหล่าพระมหาปโรแล้ว ก็ส่งเสียงให้บันลือลั่นขึ้น ฯ

มหาพรหมานัง เทวนัง สัทหัง สุตวา,

ประริตตากา เทวา สัทหะมະນุสสาเวสุ,

เทพเจ้าเหล่าที่เกิดในหมู่ปริตตากาพรหม ได้ฟังเสียงของเทพเจ้า

เหล่าขันมหาพรหมแล้ว ก็ส่งเสียงให้บันลือลั่นขึ้น ฯ

ประริตตากานัง เทวนัง สัทหัง สุตวา,

อัปปามานากา เทวา สัทหะมະນุสสาเวสุ,

เทพเจ้าเหล่าที่เกิดในหมู่อัปปามานากาพรหม ได้ฟังเสียงของเทพเจ้า

เหล่าขันปริตตากาพรหมแล้ว ก็ส่งเสียงให้บันลือลั่น ฯ

อัปปะมาณาภานัง เทวนัง สัทหัง สุตวา,
 อาภัสสະระ เทวา สัทหะมະนຸສສາເວສູງ,
 ເທේເຈාໜෙລ່າທිເກີດໃນໝູ້ອາກັສສຣາພຣນມ ໄດ້ຝຶ່ງເສີຍຂອງເທේເຈා
 ແລ່າຂັ້ນອັປໍາມານາກາພຣນມແລ້ວ ກີ່ສົງເສີຍໃຫ້ບັນລືອ໌ຂັ້ນ ໂດຍ
 ອາກັສສະຮານັ້ນ ເທວນັ້ນ ສັຫັກ ສຸຕວາ,
 ອັປໍາມານະສຸກາ ເທວາ ສັຫັກມະນຸສສາເວສູງ,
 ເທේເຈාໜෙລ່າທිເກີດໃນໝູ້ອັປໍາມານາກາພຣນມ ໄດ້ຝຶ່ງເສີຍຂອງເທේເຈා
 ແລ່າຂັ້ນອາກັສສຣາພຣນມແລ້ວ ກີ່ສົງເສີຍໃຫ້ບັນລືອ໌ຂັ້ນ ໂດຍ
 ອັປໍາມານະສຸການັ້ນ ເທວນັ້ນ ສັຫັກ ສຸຕວາ,
 ສຸກະກິນທະກາ ເທວາ ສັຫັກມະນຸສສາເວສູງ,
 ເທේເຈාໜෙລ່າທිເກີດໃນໝູ້ສຸກະກິນທະກາພຣນມ ໄດ້ຝຶ່ງເສີຍຂອງເທේເຈා
 ແລ່າຂັ້ນອັປໍາມານສຸກະກິນທະກາພຣນມແລ້ວ ກີ່ສົງເສີຍໃຫ້ບັນລືອ໌ຂັ້ນ ໂດຍ
 ສຸກະກິນທະການັ້ນ ເທວນັ້ນ ສັຫັກ ສຸຕວາ,
 ເວັບປະລາ ເທວາ ສັຫັກມະນຸສສາເວສູງ,
 ເທේເຈාໜෙລ່າທිເກີດໃນໝູ້ເວັບປະລາພຣນມ ໄດ້ຝຶ່ງເສີຍຂອງເທේເຈා
 ແລ່າຂັ້ນສຸກະກິນທະກາພຣນມແລ້ວ ກີ່ສົງເສີຍໃຫ້ບັນລືອ໌ຂັ້ນ ໂດຍ

เวนปะลานัง เทวนัง สัททัง สุตวา,
 อะวิหา เทวา สัททะมະนุสสาเวสุ,
 เทพเจ้าเหล่าที่เกิดในหมู่อวิหารพระ ได้ฟังเสียงของเทพเจ้า
 เหล่าชั้นอตปปาพรหมแล้ว ก็ส่งเสียงให้บันลือลั่นขึ้น ฯ
 อะวิหานัง เทวนัง สัททัง สุตวา,
 อะตปปा เทวา สัททะมະนุสสาเวสุ,
 เทพเจ้าเหล่าที่เกิดในหมู่อตปปาพรหม ได้ฟังเสียงของเทพเจ้า
 เหล่าชั้นอวิหารพระแล้ว ก็ส่งเสียงให้บันลือลั่นขึ้น ฯ
 อะตปปานัง เทวนัง สัททัง สุตวา,
 สุทัสสา เทวา สัททะมະนุสสาเวสุ,
 เทพเจ้าเหล่าที่เกิดในหมู่สุทัสสาพรหม ได้ฟังเสียงของเทพเจ้า
 เหล่าชั้นอตปปาพรหมแล้ว ก็ส่งเสียงให้บันลือลั่นขึ้น ฯ
 สุทัสสนัง เทวนัง สัททัง สุตวา,
 สุทัสสี เทวา สัททะมະนุสสาเวสุ,
 เทพเจ้าเหล่าที่เกิดในหมู่สุทัสสีพรหม ได้ฟังเสียงของเทพเจ้า
 เหล่าชั้นสุทัสสาพรหมแล้ว ก็ส่งเสียงให้บันลือลั่นขึ้น ฯ

สุทัศน์สินธ เทวนัง สัทหัง สุตวา,
 อะกะนิภูรีกา เทวา สัทธะมนุสสาเวสุ,
 เทพเจ้าเหล่าที่เกิดในหมู่อกนิภูรีกาพรหม ได้ฟังเสียงของเทพเจ้า
 เหล่าขันสุทัศน์พรหมแล้ว ก็ส่งเสียงให้บันลือลั่นขึ้น ๆ

สัพพมังคลคณา

ภะวะตุ สัพพะมังคະลัง

ขอสรรพมงคล จงมีแก่ท่าน

รักขันตุ สัพพะเทเวดتا

ขอเหล่าเทวดาทั้งปวงจงรักษาท่าน

สัพพะพุทธานุภาวนะ

ด้วยอานุภาพ แห่งพระพุทธเจ้าทั้งปวง

สะทา โสดี ภะวันตุ เตฯ

ขอความสวัสดิ์ทั้งหลาย จงมีแก่ท่านทุกเมื่อ

ภะวะตุ สัพพะมังคະลัง

ขอสรรพมงคล จงมีแก่ท่าน

รักขันตุ สัพพะเทเวดَا

ขอเหล่าเทวดาทั้งปวงจงรักษาท่าน

สัพพะธัมมานุภาวนะ

ด้วยอานุภาพ แห่งพระธรรมทั้งปวง

สะทາ โสดกี ภะวันตุ เต ฯ

ขอความสวัสดิ์ทั้งหลาย จงมีแก่ท่านทุกเมื่อ

ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง

ขอสรรพมงคล จงมีแก่ท่าน

รักขันตุ สัพพะเทเวดَا

ขอเหล่าเทวดาทั้งปวงจงรักษาท่าน

สัพพะสังมานุภาวนะสะทາ

ด้วยอานุภาพ แห่งพระสังฆทั้งปวง

โสดกี ภะวันตุ เต ฯ

ขอความสวัสดิ์ทั้งหลาย จงมีแก่ท่านทุกเมื่อ

ความเป็นมาของบทสวดทิพย์มนต์

คดลอก และปรับปรุง จากบทความของยอดมีน เก็บบอร์ด วัดอโศกaram ตอนนี้

ผู้เขียนได้ขออนุญาต หลวงปู่หลอด ผู้เมตตาสอนบทสวดทิพย์มนต์ให้แก่
ผู้เขียน เพื่อนำมาตีพิมพ์ไว้ในหนังสือ เพื่อประโยชน์และแผ่อานิสงส์ ให้ผู้ที่มีความ
สนใจสวดโดยทั่วไป

ข้อนี้เป็นเมื่อ พ.ศ. 2500 หลวงปู่หลอดได้เดินทางจากป่า มาสู่กรุงเทพฯ เป็น
ครั้งแรก ท่านได้มารำพราชาอยู่ที่ วัดอโศกaram ของ ท่านพ่อเลี้ยง ศิษย์ของ หลวงปู่มั่น
ซึ่งมีกิตติศัพท์โด่งดังมาก ท่านพ่อเลี้ยงได้จัดงานฉลองกิ่งพุทธกาลขึ้นที่วัดอโศกaram ได้
มีพิธีใหญ่โตหลายประการ อาทิ เช่น การจัดให้มีการบวชพระ 2,500 รูป บวชชีพ
รวม 2,500 คน โดยที่ทางวัดเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายทั้งหมด ปรากฏว่า มีครรภาราชว
พุทธหลังไหลเข้ามาขอบวช มาปฏิบัติธรรม มาพึงเทคโนโลยีมาบริจาคทรัพย์ทำทานสนั่น
หวั่นไหว เป็นเวลา 15 วัน 15 คืน ผู้คนหลังไหลล้นมาชุมนุมนับหมื่น ๆ คน

หลวงปู่หลอดเล่าว่า เนพะผ้าที่นำมาตัดเป็นผ้าไตร ผ้าขาวนั้น เป็นจำนวน
พัน ๆ ม้วน คนที่ตัดผ้าตัดกันจนแทนเป็นลม โรงทานเลี้ยงไม่อั้น ข้าวปลาอาหารชน
กันมากมาย ขนาดต้องใช้รถสิบล้อขนมา ทุกอย่างในงานพรีหมด หมดเงินค่าบ瓦ช
พระ บัวเนร เนพะงานนั้นเป็นลิบล้าน นั่นคือ 36 ปีที่ผ่านมา

ถ้าหากเรานับในสมัยนี้ไม่ต่ำกว่า 100 ล้านบาท พระภิกขุสายหลวงปู่มั่นต่างก็หลังไหลเข้ามาในงานนี้เนื่องແນ່ນ ที่พิเศษสุดก็คือ พิธีพุทธาภิเบกพระพุทธ 25 ศตวรรษ ที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทย สาวพุทธาภิเบก 15 วัน 15 คืน สาวมนต์กันสนั่นทั้งวัดอโศการาม และบทสาวพิเศษที่ถูกบรรจุลงไป ก็คือ บทพิพย์มนต์นั้นเอง ซึ่งท่านพ่อเลี้ยง เป็นผู้ค้นพบจากพระไตรปิฎก ท่านนำมาศึกษา และนำมาให้พระเเนรแมเช ที่วัดอโศการามได้สาวกัน หลังจากทำวัตรเช้า วัตรเย็นแล้ว ท่านจะให้สาวพิพย์มนต์ต่อไปเป็นกิจวัตรทุกวัน และเมื่อมีงานพุทธาภิเบกก็จะนำบทสาวพิพย์มนต์มาร่วมสาวทุกครั้งไป

ในสมัยหนึ่ง พระพุทธเจ้าสมณโคดม เสวยพระชาติเป็นฤาษีอยู่ในป่า ท่านได้สาวพิพย์มนต์ เป็นประจำทุกวัน มีสิ่งที่นำอัศจรรย์เกิดขึ้นคือ บรรดาสัตว์ต่าง ๆ ที่อาศัยอยู่ในป่านั้น เมื่อได้เข้ามาอยู่ในบริเวณที่พำนักของพระฤาษี เสือ หมี เก้ง กวาง เหล่านี้ จะกล้ายเป็นมิตรกันทันที ไม่มีการไล่ล่า ทำลายกัน สัตว์เล็กและสัตว์ใหญ่ ต่างพากันเป็นมิตรต่อกัน ด้วยอำนาจภาพแห่งพิพย์มนต์ ที่แพร่ออกไปทุกวันในเขตที่พระฤาษีบำเพ็ญอยู่

เมื่อข้าพเจ้าสวัสดิพิพิมต์ถวายคร้ออาจารย์

คัดลอก และปรับปรุงมาจาก บทความของแอดมิน เก็บบอร์ด วัดอศักดิ์การามดอทคอม

เมื่อปี 2535 หลวงปู่หลอดแห่งวัดสิริกมลาวาส (วัดใหม่เสนา) ได้อุบรมการ
ภารนาแก่ข้าพเจ้าและหมู่คณะคราได ท่านจะชอบให้ข้าพเจ้าสวัสดิพิพิมต์ด้วย
ทุกครั้ง ข้าพเจ้าจึงพยายามสวดให้ขึ้นใจ คราไดที่หลวงปู่หลอดมีอาการ เช่นเป็น
หวัด หรือเป็นไข้ได ๆ ข้าพเจ้ามักสวัสดิพิพิมต์ถวาย รวมทั้งแนะนำหมู่คณะสวัด
พิพิมต์ นั่งสมาธิ ภารนา แผ่ส่งบุญนานานานิด ให้ท่านทุเลาจากอาการอาพาธ
บางครั้งท่านสั่งให้ข้าพเจ้าสวัสดิถวายให้เฉพาะ และช่วงที่ได้ชีวิตโภกระเบื้อง ถวายกุศล
ให้หลวงปู่คุณอาจารย์ ข้าพเจ้าได้สวัสดิพิพิมต์ถวายให้จำนวนหลายสิบรูป
รวมทั้งสวัสดิถวายสมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราช ในคราวเสด็จประเทศ
จีนแดงด้วย

วันหนึ่ง ในเดือนสิงหาคม 2535 ได้มีโอกาสเดินทางไปภาคอิสาน ได้กราบ
นมัสการ หลวงปู่บัวพา แห่ง วัดป่าพระสถิตย์ อำเภอศรีเชียงใหม่ จังหวัดหนองคาย
ช่วงนั้น หลวงปู่บัวมีอาการมาก หมอได้ให้ออกซีเจนและเจาะซ่องห้อง เพื่อให้
อาหารทางสายยาง ผู้เขียนและคณะมีความลดใจมาก จึงกราบเรียนกับท่านว่า น่า
เสียดายเหลือเกินที่เรามาพบท่านข้ากินไป แต่ด้วยจิตเป็นกุศล ปรากรณาให้ท่าน
หมดเวทนากล จึงได้ชวนกันสวัสดิพิพิมต์ที่ข้างเตียงท่าน ขณะที่สวัสดิอยู่นั้น ผู้เขียน

ก้มองเห็นอาการปิติของท่านอย่างชัดเจน มือท่านสั่นไหวตลอด ในหน้าแล้วเวลาแสดงความปิติอย่างสุดซึ้ง และผู้เขียนได้ไปจดการซื้อปลาที่ตลาด ไส้กระมะมังมา ร้อยกว่าตัว ปลาดุกขนาดเท่าสามเณร ให้ท่านได้ออนุมาน แล้วนำไปปล่อยที่แม่น้ำโขงใกล้ๆ วัดท่าน และได้ขออนุญาตโทรศัพท์ทางไกลจากวัดของท่านมายังโรงแรมสัตว์ปทุมธานี เพื่อขอໄสีชีวิตกระเบื้อง 1 ตัว เวลาันนั้น ท่านเกิดปิติมาก ขยับตัวใบกมือไปมา ผู้เขียนรู้สึกสงสารท่านจับใจ ได้กราบลาท่านขับรถกลับกรุงเทพฯ แล้วได้เล่าเรื่องการเดินทางไปนมัสการ หลวงปู่บัวพา และเล่าอาการต่างๆ ของท่านให้หลวงปู่ตลอดฟัง

หลวงปู่หลอดได้เอ่ยขึ้นว่า “หลวงปู่บัวพาันนั้นเกิดปิติมาก ได้กล่าวว่า 5 ปีที่นอนอาพาธ มีเวลานานมาก ยังไม่เคยมีความดีความร้ายกุศลให้เข่นนีมาก่อนเลย รู้สึกปิติมาก และดีใจที่คณะของข้าพเจ้าได้รับการอบรมจากหลวงปู่หลอดให้รู้ภาษาชี้ภาษาถวายกุศลให้กับครูอาจารย์นั้น ลูกศิษย์น้อยคนจะเข้าใจและถวายกุศลเป็น”

ข้าพเจ้ารู้สึกดีใจมากที่หลวงปู่บัวพาได้สื่อข้อความมายังหลวงปู่หลอด เวลาันนั้น เรา�ังสาวดทิพย์มนต์ไม่เก่ง ต้องดูคำรา กัน

ข้าพเจ้าได้มีโอกาสสนมัสการ หลวงปู่เทศก์ วัดหินหมากเป็ง อำเภอศรีเชียงใหม่ จังหวัดนองคาย ข้าพเจ้าเล่าให้ หลวงปู่เทศก์ฟัง ว่า กำลังหัดสาวดทิพย์มนต์ เพื่อถวายกุศลให้ครูอาจารย์ และวันนี้ จำภาวนาว่าวัดหินหมากเป็งและค้าง 1 คืน จะสาวดทิพย์มนต์ถวาย จะให้สาวดทิพย์มนต์ถวาย หรือจะให้คณะผู้เขียนไปสาวดทิพย์มนต์ ท่านว่า “ไปสาวดทิพย์มนต์แล้วกัน”

ผู้เขียนจึงนิมนต์ท่าน “หลวงปู่ตามไปฟังพากหนูสาวมณฑิให้ที่กุฎีนະคະ”
ท่านพยักหน้ายิ่ม ๆ

พญาครีมผึ้งไข่มานอนไม่นาบญ

คัดลอก และปรับปรุง จากบทความของแอดมิน เว็บอร์ด วัดอโศกaramtotakom

เมื่ออาบน้ำเสร็จ คณะของข้าพเจ้าก็มานั่งล้อมวงกันอยู่ในกลดสีขาว แล้วเริ่ม
นิมนต์ครูบาอาจารย์ เชิญเทวดาทั้งหลาย และเหล่าพญาครีมทั้งหมดแม่น้ำโขง และ
หลวงปู่เทศก์มาอนุโมทนาบุญ เสียงสวามน์จากคณะ 4 คน ก็งวนไปทั่วท้อง
แม่น้ำโขงอันเงียบสงบ เมื่อสวัสดิ์ ก็นั่งลงมาตั้งใจแผ่ส่วนบุญกุศลพุ่งตรงไปยัง
หลวงปู่เทศก์ ขณะที่หลับตาสังจิตถึงหลวงปู่เทศก์อยู่ ข้าพเจ้าได้ยินเสียงคนลุยน้ำมา
มีเสียงคุยกัน คล้ายภาษาลาว ประมาณ 7-8 คน ที่รอมติ้งชายแม่น้ำโขง และกำลัง^{เดินเข้ามายังกุฎิริมน้ำของเรา ซึ่งยกพื้นสูงจากริมตลิ่งประมาณ 4 เมตร ข้าพเจ้าหัวใจ}
มาก จึงเปิดตามมองผ่านไปในความมืด ผ่านต้นอ้อต้นไม้ขึ้นราก ๆ ใต้กุฎิ เวลานั้น
พากเราเรานั่งสวามน์ภาวนาที่ระเบียงกุฎิริมแม่น้ำโขงและปิดไฟมืดเข่นกัน

ข้าพเจ้าเห็นคนหลายคน แต่มองไม่ถันด้ด เพราะต้นไม้กอนห្ស้าบังอยู่ เสียงคุย
กันนั้นดังมาก ข้าพเจ้าจึงสะกิดคณะให้เปิดตา พิงและสังเกตการณ์ว่า จะเป็นใจ
ผู้ร้าย มาปล้นกุฎิเราหรือเปล่า เมื่อฟังอยู่ครู่หนึ่ง ก็ได้ยินเสียงนั้นไกล ๆ เข้ามา และ
แสงไฟก็สาดส่องมายังบริเวณระเบียงกุฎิ ข้าพเจ้าและคณะหลบภูบอาศัยเอาต้นไม้

และ ลูกกรงระเบียงบังตัว เสียงนั้นทำนองว่า จะหาทางขึ้นมาที่กุฎิของเรา และ ทางที่ไม่พบ เพราะมีเด็กมาก และต้นอ้อขึ้น เดิมไปหมด ครู่หนึ่งเสียงนั้นค่อยๆ ห่างไป ทำนองว่าชวนกันกลับบ้าน เราจึงอพยพเข้าไปนอนในห้องกัน

ในขณะที่มีคนป่วยเป็นหวัด 2 คน อีก 1 คน นอนภาวะน้ำ ส่วนข้าพเจ้านั้น ภาวะอยู่ในกลด ขณะนั้นอยู่นั้น ก็เกิดนิมิตรเป็นพญาอาศ 5 เศียร โผล่จากผิวน้ำมี 5 ตัว ข้าพเจ้าตกตะลึงแต่คิดว่า เป็นนิมิต จึงกำหนดนั่งอยู่ ภายน้าไปเรื่อยๆ ประมาณ 10 นาที ก็ได้ยินเสียงคล้ายเชือกเส้นใหญ่มากถูกคลุกคลุมกับพื้นดิน ตรงมายังกุฎิ ข้าพเจ้าคิดว่า พวกรใจร้อนมากอีกแล้ว ควรนี้เอาเชือกเส้นใหญ่มาด้วย คงจะนำมาให้รื้นกุฎิของเราเพราะกุฎิสูง จากตั้งมากก็นั่งนิ่งหลับตาอยู่อย่างนั้น และสิ่งที่ไม่คาดฝันก็เกิด ได้มีเสียงคล้ายคนเหยียบที่ร้าวะเบียงและกระโดดตืบลงมาที่พื้นระเบียง ดังสนั่นหวั่นไหว และวิ่งไปพื้นพื้นระเบียงด้วยความเร็ว เสียงดังสนั่น โคลรวมรวม พื้นระเบียงแบบพังลงไป ข้าพเจ้าตกใจปิดตาหนึ่งฟังเงียบและปลุกขณะให้รับทราบ เหตุการณ์คืนนั้น มีคนเดินรอบกุฎิตลอดเวลา เพื่อน 2 คน อาสาจะอยู่ ยามระวังภัยเพื่อให้ข้าพเจ้าได้นอนหลับ เพราะข้าพเจ้าทำหน้าที่ขับรถมาได้ 2 วัน 2 คืน เพลียมาก

ข้าพเจ้าจึงส่งจิตหา หลวงปู่เท lokale ให้ช่วยด้วย เพราะใจรบุกกุฎิ เพ่งไปสักครู่ก็ หลับไปด้วยความอ่อนเพลีย นิมิตเห็น หลวงปู่เท lokale มาเยี่ยมที่กุฎิ ท่านมาเปิดประตู และเดินไปมาที่กุฎิข้าพเจ้า ประมาณตีสาม เกิดฝนตกหนัก ฟ้าผ่า สนั่นหวั่นไหว ฝนตกเข้ามาถึงระเบียงกุฎิ จนน้ำท่วมขัง ข้าพเจ้าตื่นขึ้นมาพร้อมระลึกได้ว่า

หลวงปู่เทศก์ มาเยี่ยมและดีใจที่ฝนตกหนักใจผู้ร้ายได้หนีไป

วันต่อมาได้เล่าให้ หลวงปู่เทศก์ พึ่งว่า มีผู้ร้ายมาที่ภูภิเรอา พากันกระโดดและวิ่งเสียงดังสนั่นอยู่ที่ ระเบียงจนระเบียงແบบพัง มา กันประมาณ 7-8 คน เอ้าไฟฉาย ส่องคุพากเรา แต่ไปจายดวงให้ญี่มาก ข้าพเจ้าจึงถาม หลวงปู่เทศก์ ว่า “คน 7-8 คน ที่พุดคล้ายภาษาลาวนั้น คือใจจากฝั่งลาว หรือผิดลอก

ท่านว่า “ไม่ใช่ เป็นพญาความาเยี่ยมโนมานบุญ”

คนละพากเรา 4 คน ตกตึง จึงถามท่านว่า “ในแม่น้ำโขงมีพญาความากหรือคะ ?”

ท่านว่า “มีมาก”

พากเราตื่นเต้นกันมาก เสียงเชือกน้ำที่แท้จริงคือ เสียงพญาความา เลือยมาตามพื้นดิน และเสียงโครมคราม คล้ายคนวิ่งกีดกิริยาเลือยของพญาความา ซึ่งครูบาอาจารย์หลายท่าน ได้ติดตามดูข้าพเจ้าตลอด เช่น หลวงพ่อวัดพลับ บอกว่า ระบบอกไฟฉาย นั้น คือ ดวงตาของพญาความาต่างหาก และลำตัวขนาด เส้นผ่าศูนย์กลาง 2 ฟุต ยาว 20 ถึง 30 เมตร หลวงปู่หลอด ก็หัวเราะ เมื่อข้าพเจ้ายังไม่เชื่อว่า กลุ่มคน 7-8 คน นั้นคือพญาความา จำแลงกายขึ้น บนบก และมาเยี่ยมพากเราถึงกุฎิ และฝนตก ฟ้าผ่า คืนนั้น พากเราแบบไม่ได้นอน เพราะกลัวผู้ร้าย แท้จริง คือ พญาความาจากฝั่งโขง มาเยี่ยมและอนโนมานบุญ ที่ข้าพเจ้าและหมู่คณะร่วมกัน สร้างทิพย์มนต์ แผ่ให้หลวงปู่เทศก์ มีอายุ วรรณะ สุข พลະ อีกทั้ง ยังกำหนดเรียก

พญาณาคทั้งหมดในแม่น้ำโขงมารับบุญในครั้งนี้ และบุญนานานิດที่บำเพ็ญมาแล้ว

นอกจากนั้น ได้เล่าให้ หลวงพ่อพุธ วัดป่าสาลวัน พึ่ง หลวงพ่อพุธอนึ่งกว่า “เกือบไปแล้วนะ เขาจะมาเอาตัวไป เขารู้เรื่องไหม ? พญาณามีจิตใจ 2 อายุรักมาก ชอบมากจะมาเยี่ยมมาหา หรือไม่ ถ้าเกลียดไม่ชอบจะมาเล่นงาน”

หลวงพ่อพุธพูดแล้ว ยิ้มใหญ่

ข้าพเจ้ารู้ว่ามีครูบาอาจารย์หลายรูปแอบดู ขณะที่เรานั่งภาวนาอยู่ที่กุฏิม แม่น้ำโขง ที่วัดนินหมายเป็น จึงได้รู้เรื่องราวของเราทั้งหมด เหมือนหันหนั่นนั่งภาวนาอยู่ด้วย

การสวดทิพย์มนต์

การสวดทิพย์มนต์เพื่อเป็นศิริมงคลแก่ผู้สวด เพื่อให้มี อายุ วรรณะ สุขะ พลัง เพื่อส่งกุศล ให้ผู้ป่วยทุเลาจากการเจ็บป่วย หรือสวดส่งกุศลให้หลวงปู่ ครูบา อาจารย์ที่มีอายุมาก ให้มีพละกำลัง หรือสวดเพื่อบรรเทาเวทนา หรือสืบชะตา ต่ออายุ

ในกรณีสวดให้คนป่วย

ให้เราเอาถูปเทียนเท่าอายุคนป่วย เช่น 40 ปี มีถูปเทียนไม่น้อยกว่า 40 หรือ
อาจมากกว่า โดยก่อกองทรายแล้วเอาถูปเทียนปักกองทราย จุดถูปเทียนให้ครบ
จำนวนแล้วโยงสายสิญจน์ จากพระพุทธรูปล้อมผู้สาว 4 คน และให้คนป่วยจับด้วย
สายสิญจน์ไว้ การสาดให้มีคนสาวอย่างน้อย 4 คน ก่อนจะประกอบพิธีสาว ทิพย์
มนต์ให้ผู้ป่วยระลึกถึงกรรมที่ได้กระทำมา ให้ระลึกให้ได้ว่ากระทำสิ่งใดที่ผิดพลาด
ให้บ้าง และให้สำนึกรถึงความผิดนั้น กำหนดจิตไว้ว่า เราได้เคยกระทำการเบียดเบี้ยน
ทุบตี ทำร้าย สัตว์ คน ไว้ ประการใด เราได้ระลึกสำนึกรถึงโทษผิดนั้นแล้ว บัดนี้ เรา
ขอตั้งจิตไว้ว่า จะไม่ทำบาป ไม่ทำผิด เช่นนั้นอีกต่อไป ขอให้เจ้ากรรมนายเรว ของเรา
จงรับทราบด้วยและอนุโมทนาบุญที่เราได้สำนึกบาป สำนึกระหะนั้น และ
อนุโมทนาในกุศลที่เราได้เจริญบทพิพย์มนต์นี้ ขอให้เจ้ากรรมนายเรวงรับทราบ
และรับส่วนกุศลนี้ และอนุสิกรรมให้แก่เรา ให้โชคภัยให้เจ็บ จงทุเลาเบาบางลงด้วย

พร้อมกันนั้นให้ผู้ป่วยได้ชีวิต โคละบีโตร แล้วอุทิศบุญกุศลให้เจ้ากรรมนาย
เรว ด้วย และจะถวายสังฆทาน ตามด้วย กิจกรรมดีมาก สังฆทานชุดใหญ่ที่
ประกอบด้วย พระพุทธรูป ผ้าไตรจีวร ครุฑชุด และอาหารหวานหวาน ของใช้
ต่าง ๆ การสาดทิพย์มนต์ เพื่อให้คนป่วยทุเลาจากอาการป่วย ไม่ใช่สาดส่ง ๆ ไป
อย่างนั้น หากคนป่วยไม่ระลึกถึงกรรมที่ตนทำไว้ ก็ยากจะหายป่วย เพราะกรรมที่ทำ
ไว้ยังส่งผลอยู่

ในกรณีที่คนป่วยจำไม่ได้ ก็ให้กำหนดว่า กรรมใดที่ทำไว้ประการนั้น ประการ
ใดก็ได้ ที่ได้ทำร้ายคน สัตว์ ให้เจ็บปวด ทุกข์ทรมาน ที่เจตนา หรือไม่ได้เจตนา จำได้

หรือจำไม่ได้ ขอให้เจ้ากรรมนายเรtro จงรับทราบว่า ข้าพเจ้าสำนึกโหะผิดนั้น และจะไม่ทำกรรมอันนั้นอีก หรือกรณีคนป่วยไม่มีสติ บุตรหลาน ผู้สวัดต้องกล่าวแทน แต่เมื่อรู้สึกตัวแล้ว ก็ต้องขอให้สิกรรม เช่นกัน

ในกรณีสวัดสิบชະตาต่ออายุ

ไม่ต้องกำหนดระยะเวลา เพียงแต่ทำใจให้สงบแล้วแผ่บุญให้ผู้ที่เราประณญาจะส่งบุญให้เท่านั้น

บทสวัดทิพย์มนต์ คือบทสวัด อิติปิโส ผนวกกับธาตุทั้ง 6 ดิน น้ำ ลม ไฟ อากาศ วิญญาณธาตุ การที่ร่างกายของเรามีปฏิกิริยาต่าง ๆ เช่น ตัวร้อน เพราะธาตุไฟบกพร่อง บางครั้งเกิดเป็นลมจากเสียดแหน่นหนา ก็เพราะธาตุลมผิดปกตินั้นเอง อย่างไรก็ตาม การที่ร่างกายมีการป่วยไข้เกิดได้ 2 กรณี คือ

1. เสื่อมตามสภาพของสังขาร คนหนุ่มสาวย่อมแข็งแรงกว่าคนที่อายุมาก และเมื่อให้ร่างกายเกินพอดี ขาดโภชนาที ขาดอากาศบริสุทธิ์ การพักผ่อนไม่เพียงพอ ร่างกายเกิดป่วยไข้ ธาตุทั้ง 4 ในร่างกายย่อมผิดปกติ ไม่สามารถดำเนินไปได้โดยดี

2. เกิดเจ็บป่วยทางร่างกาย ซึ่งถูกทำลายตามผลของกรรม เช่น การเกิดอุบัติเหตุ นานาชนิด

รถชนกระดูกหัก อวัยวะต่าง ๆ เสียหาย ต้องผ่าตัด เย็บ ตัดต่อร่างกาย การเกิดไฟฟ้าในมัลวากินิวหนัง ถูกน้ำกรด ถูกเครื่องจักรตัดมือ แขน ขณะทำงานในโรงงาน หรือกรณีถูกไฟครอค และอยู่ ๆ ก็ตรวจพบว่า ป่วยเป็นโรคมะเร็ง โรคไวรัส โรคเอดส์ โรคภูมิแพ้ เป็นอัมพาต โรคที่เป็นแล้ว รักษาไม่หายขาด ก็คือ การขาดใช้กรรม ซึ่งเป็นผลจาก การทำปานาติบاث คือ ฆ่าสัตว์ ฆ่าคน ประทุษร้าย ทุบตีรังแกสัตว์ เป็นต้น

ในกรณีนี้ จึงต้องรักษาทั้งภายนอกและภายใน ภายนอกก็คือ รักษาตามหลักการของแพทย์ ภายในก็คือ สร้างบุญกุศล ให้มีภูมิต้านทานขึ้น และส่งบุญให้เจ้ากรรมนายเรว และขอให้สิกรรม กรรมนั้นจะแจ้งลง อาการป่วยไปข้างทุเลา หรือผลบุญที่ทำไว้ได้เดินทางมาถึง กุศลนั้นจะมาช่วยเหลือให้อาการป่วยทุเลาเบาบางลง

แต่มิได้หมายความว่า ทำกุศลเพียงแค่แนะนำมากพอ บางคนแนะนำแค่นั้น ก็ทำอย่างเสียไม่ได้ กรรม ที่ทำไว้ไม่ได้มีเรื่องเดียว ถ้ามีเรื่องเดียวกันไม่มาเกิด คนหมดกรรม ก็หมดภาพหมดชาติ ไม่มาใช้กรรม ผลบากปีนานาชนิด ทยอยกันเดินทางมาสู่เราตลอดเวลา นับเป็นนาที วินาที ทุกวัน ทุกเดือน จึงขอแนะนำว่า จงอย่าเจริญกุศล เฉพาะหน้าที่เจ็บป่วยเลย จงสร้างบุญกุศลตลอดเวลาที่ทำให้พอกับการสร้างบุญ กุศลตลอดเวลา ให้ทำพอกับกรรมที่เดินทางมา ขยันสร้างความดีให้หนึ่ง ดีกว่าจะมาคดอยู่ว่า ทำไม่ได้ชีวิตโคละบีอแล้ว ไม่นาย สาดทิพย์มนต์แล้ว ไม่นายป่วย ก็แล้วที่ทำมาหากินมันหนักหนาขนาดไหน จะมาสวัดวันเดียวหายได้หรือ?

จะต้องสร้างทำไปทุก ๆ วัน จนกว่าจะถึงที่สุดของชีวิตนั้นแหลก ให้บุญกุศลมันคุ้ม มันรักษาเราตลอดเวลา นาที ในขณะที่บำบัดกรรมมาตามจังหวะเวลา

และ พอกจะผ่อนหนักเป็นเบาไปได้บ้าง

เมื่อรู้ด้วยตัวเองนี่ การเจริญบุญกุศลทุกชนิด ย่อมรักษา เพราะรายได้จากการสร้าง
หนี้อย่างเดียว หนี้ย่อมาหลายแบบให้เราถึงความสุขได้ในที่สุด

มหาอันส์ลัทธ่องบทสวัสดีทาง

1. ทิพย์มนต์ (สวัสดี)

นำรุ่งธาตุขันธ์ ให้ดีขึ้น ให้สมบูรณ์ ให้เป็นปกติ มี "สติ" มี "สมาธิ"
เป็นคนที่ "จิตใจ" ดีขึ้น ทำความชั่วความเดือดร้อนน้อยลง กว่าคนที่ไม่มี "สติ"
ถ้าหันมั่นสวัสดิ์ด้วยความตั้งใจ อย่างมี "สติ" เป็นประจำ จะทำให้ผู้สาวดีมีแต่
ความสุขความสนบายนี่มีความเมตตา กรุณा มีจิตใจที่โอบอ้อมอารี
นอกจากนั้น มี "พุทธานุภาพ" อีกมากหมายมหาศาล ทำให้ผู้สาวดีได้รับอานิสงส์ที่ดี
เป็นมงคลแก้วชีวิตอย่างมหาศาล

2. โพษณงค์ปริตร

พุทธศาสนาชนมักเชื่อกันว่า โพษณงค์นั้น สวดแล้วช่วยให้หาย
โรคได้ ซึ่งในพระไตรปิฎกกล่าวว่า ธรรมที่พระองค์ทรงแสดง เป็นธรรมเกี่ยวกับ
ปัญญา เป็นธรรมชั้นสูง ซึ่งเป็นความจริงในเรื่องการทำใจให้สว่าง สะอาดผ่อง
ใส ซึ่งสามารถช่วยรักษาใจ เพราะจิตใจมีความสัมพันธ์และเกี่ยวข้องกับ
ร่างกาย เนื่องจากกายกับใจเป็นสิ่งที่อาศัยกันและกัน จึงทำให้หายจากโรคได้

3. อภัยปริตร (พระคาถาขันทุน นิมิตตัง)

ป้องกันอันตรายต่างๆ แม้ว่าเกิดนิมิตผ่านไม่ได้ เกิดอาเพลสังหารนี้ไปในทางที่ไม่ได้ให้ส่วนพระศาสนานี้จะกลับให้เกิดเป็นความดีขึ้น แม้จะมีเคราะห์ร้ายต่างๆ เกิดขึ้นให้ทำน้ำมนต์ขอเสียด้วยพระศาสนานี้ นำบัตรอันตรายให้หายตื้นไปได้ หมั่นจำเริญภวานไว้ เกิดศิริมงคลถาวรสืบต้นกันเลย

4. โภสกะปริตร (พระคากันโรคภัยไข้เจ็บ)

พระพุทธมนต์มีอานุภาพรักษาโรคทางกายและโรคทางใจได้ชื่นมั่นย ว่า โรคทางกายและโรคทางใจเกี่ยวข้องกันอย่างแยกไม่ออก จะต้องรักษาความคุ้มกันไป และมีความสำคัญเท่าๆ กัน พุทธศาสนาพึงเอาใจใส่ดูแลสุขภาพทางกายและใจ อย่าละเลยอย่างใดอย่างหนึ่งดังคำที่พระเดชพระคุณพระพรหมคุณฯ กรณ์ (ประยุทธ์ ปัญโต) ท่านแนะนำไว้ว่า

"เป็นธรรมดาว่า กายกับใจนั้นเป็นสิ่งที่อาศัยกันและกัน พอกายเจ็บป่วยไม่สบายคนทั่วไปก็มักจะพาลจิตใจไม่สบาย เศร้าหมองกรา旺 กระสับกระสายไปด้วย และในทำนองเดียวกัน เมื่อจิตใจไม่สบายก็พลอยให้กายไม่สบายไปด้วย เริ่มต้นดังแต่รับประทานอาหารไม่ได้ ร่างกายเศร้าหมอง ผิวพรรณซูบซีด เป็นสิ่งที่เนื่องจากอาศัยกัน"

พระพุทธเจ้า และพระมหาสาวกนั้น ท่านมีจิตใจที่พัฒนาให้ดีงาม เติมที่ มีสุขภาพด้านจิตใจที่สมบูรณ์แล้ว เมื่อถึงเวลาที่ต้องการ ก็จึงเรียกເຂາດ้านจิตมาช่วยด้านกายได้เต็มที่ ถ้าไม่เหลือวิถีของเหตุปัจจัย ก็ເຂາของตີที่มีในใจของมารรักษากายที่เป็นโรคให้หายไปได้

5. พระคากามหาการรุณิก

มีข้อแนะนำดูๆ พระจอมมุนีที่ทรงแนะนำ เกิดศิริมงคล

นานับประการ ประสบความเจริญรุ่งเรืองในชีวิต

6. คำสาดอัมมະจักษุ

ผู้สาวดจะเป็นที่รักที่ชอบใจของเหວດาจำนวนมาก เหວดាដังนลายก็จะคุ้มครองรักษาให้อยู่เย็นเป็นสุข จะประกอบกิจการอันใด ก็จะสำเร็จลุล่วงไปด้วยดีด้วยเหวนุภาพ และเมื่อนำไปสาดในสถานที่ใด จะทำให้มังเกิดเป็นมงคลสถานเจริญรุ่งเรือง สถานที่นั้นและบุคคลในสถานที่นั้น จะได้รับการคุ้มครองรักษาจากเหວด้าดังนลาย

7. สัพพมังคลคาถา

เหວดารักษา เกิดศิริมงคลแก่ผู้สาวด

ขอขอบพระคุณ

คุณ F-5E, แอดมิน เก็บบอร์ด วัดอุโคกรรม, คณะศิษย์ท่านพ่ออี, คณะศิษย์
หลักตามท่านบ้า, เก็บไข่ตัง พระธรรมลังหนูราจารย์ (หลักท่องรัฐ ปีตอมไม้), รวม
ธรรมะของหลักพ่อชุมพล พลบุญ, บทความของเก็บวัดน้ำพราย, วัดไพร
ราชบันฑิตยสถาน, คุณหนวดเต่า, กลุ่มเครือข่ายวากุก และทุกท่านที่ได้มีส่วน
ช่วยผลักดันให้เกิดการถอดความบกวนนี้จากไปแล้วของคณะศิษย์ท่านพ่ออี

ขออุทิศบุญจากการเผยแพร่ธรรมะเป็นท่านนี้ให้กับ ปิตามารดา ครูบาอาจารย์ บรรพบูรษ
และเครือญาติทั้งหลายของตรากุล ขบวนวิชา รวมถึงผู้มีความเกี่ยวข้องกันตามวัฎจักร
สำหรับที่ ๓๙ กม. จะเป็นความเกี่ยวข้องในลักษณะใดก็ได้ ขอท่านจงพบแต่ความสุขและ
ความดีตลอดไปไม่ว่าจะอยู่ ณ ที่แห่งใดใน ๓ โลกธาตุ ล้ำ ล้ำ ล้ำ

บุญทานที่ทำ กล้ายเป็นข้า่น้ำ เครื่องทิพย์นานา

เป็นวิมานทอง เรื่องรองไส้ภา กับกั๊กนางฟ้า พันหนึ่งบริวาร

เครื่องทิพย์ครรชั่น ลังถังชนนี ปิดอย่างนาน

ถังญาติทุกหมู่ ครูบาอาจารย์ พันทุกข์อย่างนาน ได้วิมานทอง

ผุ้งเบรตทึ่หคลาย นรากอศรรากายน หมู่สัตว์ทึ่หสอง

เต่าปลาปูหอย กุ้นน้อยเนื่องหนอง ใจตื้นใจปอง รับเจ้าล้วนบุญ

สัตว์น้อยสัตว์ใหญ่ ตัวเรานี้ใช้ได้กระทำทารณ

ด้วยกายน้ำใจ ฝากไว้เป็นทุน รับเจ้าล้วนบุญ อย่าเป็นเรื่องกรรม

อันตราเทว อีกทึ่หพรหมา หัวใจสู้รรณ

พระภูมิเจ้าที่ พระอาทิตย์พระจันทร์ พระอัษ्चาราพธชั่น พบหลับดี

พระศุกร์พระเสาร์ เทพเจ้าทึ่หคลาย ลับสองราศี

พระยมพระกาฬ จตุโลกบาลทึ่หสี ครุฑานาค ภินรักษันรา

ເຫັນເຈົ້າທີ່ຫລາຍ ທີ່ຫຼັງທີ່ຫຍ່າຍ ຈຂອນໄມຫນາ

ຮັບເອກຸກຄລ ພລບູດຍື່ນຫນາ ທີ່ພຶສູ່ຈາ ຄອຄາວຣີ

ຂອງວ່າເຢັງໃຈ ຂອງຂອຍໄດ້ໄປບິນເກີດມີ

ຄວາມຍາກອຍໄດ້ເກີດເກີດ ຂອໃຫ້ເປັນເຄົຮບູ້ ຄູ່ຫຼັບດີ ມນຕີພະຍາ

ຄນພາລອຍໄດ້ພັບ ຂອໃຫ້ລັບ ຄນມີບິ່ງຍາ

ເທິ່ງກຸກຄລ ໃຫ້ໜ້ອຄູ່ຮາ ຂອໃຫ້ຕ້ອນ ພບພະຄ້ອມໄຮຍ້

ໄດ້ທີ່ຄຳສອນ ຈຶດໃຈໂອນອ່ອນ ສໍາເຮົ່ງຍ່ານານ

ຄູ່ດິນເມືອນແກ້ວ ກລ່າວນິພພານ ດັບຫາຕິສັງຂາງ ຈາກໂຄກໄລກິຍ້